

צורי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

# תּוֹרַת הַזָּהָר

הַזָּהָר הַמְּתַרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הַמְּנַקֵּד

עַל הַמֶּשֶׁה הַמְּשִׁי תּוֹרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

פְּרָשְׁת כִּי תִשָּׂא

---

תַּרְגוּם קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרְוֶיךָ חֵלּוּמֵךְ בּוֹ

---



יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

# הוצאת:



## שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס  
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI  
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI  
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross  
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

### מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,

לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

### לעילוי נשמת

מרת הינדע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון  
הרב צבי יצחק, נטע מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

### לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

### או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

[hazohar.com@gmail.com](mailto:hazohar.com@gmail.com)

## פְּרֻשֵׁת כִּי תִשָּׂא

וַיִּדְבַר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְגו'. רַבִּי אֲבָא וְרַבִּי  
אֲחָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים מִטְּבֶרְיָה לְצַפּוּרֵי. עַד  
שָׁהִיו הוֹלְכִים, רָאוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהָיָה בָּא,  
וְרַבִּי חֲזִיא עִמּוֹ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, וַדַּאי שֶׁנִּשְׁתַּתַּף  
עִם הַשְּׂכִינָה. חֲבוּ לָהֶם עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. כִּיֹּן  
שֶׁהִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי כָּתוּב  
עֵינֵי ה' אֵל צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֵל שׁוֹעֲתִם. פְּסוּק זֶה  
הֵנוּ קֹשֶׁה וְכו'.

בֵּא וּרְאֵה, הֲרֵי פִרְשׁוּתָהּ, אֵין הַפְּרָכָה שְׁלִמְעָלָה  
שׁוֹרָה עַל דְּבַר שֶׁנִּמְנָה. וְאִם תֵּאמַר, אֵיךְ  
יִשְׂרָאֵל נִמְנָה? אֵלָּא כִּפְר נָטַל מֵהֶם, וְהֲרֵי פִרְשׁוּתָהּ,  
וְהַחֲשָׁבוֹן לֹא הָיָה עַד שֶׁכָּנְסוּ אֶת כָּל אוֹתוֹ הַכִּפְר  
וְעָלָה לַחֲשָׁבוֹן. וּבְרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְבָרְכִים אֶת  
יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן אֶת הַמְּנִין שֶׁל אוֹתוֹ הַכִּפְר,  
וְאַחַר כֵּן חוֹזְרִים וּמְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצְאוּ

יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים בְּרֵאשׁוֹנָה וּבְסוֹף, וְלֹא עוֹלָה  
בָּהֶם הַמְּוֹת.

לָמָּה הַמְּוֹת עוֹלָה בְּמִנְיָן? אֵלֶּא כִּשְׁבִיל שְׁהַבְּרָכָה  
לֹא שׁוֹרָה בְּמִנְיָן. בִּיּוֹן שְׁהַסְתַּלְקָה בְּרָכָה,  
הַצַּד הָאֲחֵר שׁוֹרָה עָלָיו וַיְכוּל לְהַנְּזֹק. מִשׁוּם כִּד  
נוֹטְלִים כִּפָּר וּפְדִיּוֹן לְעֵלוֹת (מַעֲלִיָּהֶם) עָלָיו מִנְיָן,  
וְהָרִי פְרִשׁוּהָ וְנִתְבָּאֵר.

### רְעִיָּא מְהִימָנָא

מְצֻוָּה לָתֵת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. רוּעָה  
הַנְּאָמָן מַה זֶה מַחְצִית הַשֶּׁקֶל? זָחוּ כְּמוֹ  
חֲצִי הַחֵיץ, וְזוּ ו', מְמַצֵּעַ בֵּין שְׁתֵּי הַחֵי"ן. אֲכֹן  
לְשֶׁקֶל בָּה, זוּ י'. עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל - זוּ יו"ד.  
הָעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, לֹא יִרְבֶּה  
עַל י'. וְכִד נְאֻמָּר בְּסֵפֶר יְצִירָה, עֲשֵׂר סְפִירוֹת  
בְּלִימָה, עֲשֵׂר וְלֹא אֶחָד עֲשֵׂר. וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט -  
זֶה צְדִיקָה, לֹא יִמְעִיט מִעֲשֵׂר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמָר עֲשֵׂר  
וְלֹא תִשַׁע. מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל - שְׁהוּא י'. (מַחְצִית הַשֶּׁקֶל

עֲשֵׂר הוּא).

אָמַר לוֹ רוּעָה הַנְּאֻמָּן, (מְלֻאָד) אֶתְּהָ בְּשָׂמִים, אָהוּב  
אֶתְּהָ מִרְבוּנָה, אֵינן תְּמִיחָה בְּכָל אוֹתָם  
דְּבָרִים נִכְבְּדִים שְׂיֻצָאוּ מִפִּיָּה, שְׁחָרֵי מִי שְׁהוּא  
מְלֻד אוֹ בֶן הַמְּלָה, אֵינן תְּמִיחָה שְׂיַעֲלוּ מִרְנָלִיּוֹת  
בְּשִׁלְחָנוּ, מְלֻאוֹת סְגֻלוֹת, מְלֻאוֹת אוֹרוֹת. לְאָדָם  
אַחַר זוּהֵי תְּמִיחָה. אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ אַתְּהָ הָרוּעָה  
הַנְּאֻמָּן, מִשָּׁם וְאֵילָךְ אָמַר אֶתְּהָ, שְׁחָרֵי עֲלוֹנִים  
וְתַחְתּוֹנִים יִרְדּוּ לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ. אָמַר לוֹ, הַשְּׁלֵם  
דְּבוּרְךָ. אָמַר לוֹ, אֵינן בָּעֵת לֹאמַר יוֹתֵר, אָמַר אֶתְּהָ  
עַד פַּעַם אַחֲרָת.

פְּתַח הָרוּעָה הַנְּאֻמָּן, מִצְּנוּה אַחַר זוֹ לְקַדְּשׁ אֶת  
הַחֲדָשׁ, מִשּׁוֹם שְׁחַכְלָה הַקְּרוּשָׁה הִיא כְּלָה  
שְׂמַתְקַדְּשֵׁת (דף קפח ע"א) עַל פִּי בֵּית דִּין, שְׁהוּא גְבוּרָה,  
מִשּׁוֹם שְׁשָׁם לְוִים, שְׂנֵאֵמַר בָּהֶם וְקַדְּשֵׁת אֶת  
הַלְוִים. וְאַחַר שְׂנֵרְאִית הַלְבָנָה שְׂיֵאוֹתוֹ לְאוּרָה,  
מְבָרַךְ עֲלֶיהָ: בְּרוּךְ אַתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֻד הָעוֹלָם,  
אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּיַת פִּיו כָּל  
צְבָאָם. וּבְמִי מַתְקַדְּשֵׁת וּמַתְפַּרְכֵּת? בְּתַפְאֲרָת,

מִשׁוּם שֶׁהִיא עֵטְרַת תְּפֹאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בְּטָן. (עד כאן

רעיא מהימנא)

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חֲזִיָּא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. עַד שֶׁהָיוּ  
הוֹלְכִים יָרַד הַלְּיָלָה. יָשְׁבוּ. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים  
הִתְחִיל הַבֶּקֶר לְהֵאִיר. (אָמְרוּ, נָקוּם וְנִלְבֵּד) קָמוּ וְהִלְכוּ.  
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, רְאֵה אֶת פְּנֵי הַמְּזֻרָח שְׁמַאֲרִים.  
עֲבָשׂוּ כָּל אֹתָם בְּנֵי הַמְּזֻרָח שֶׁל הָרִי הָאֹר  
מִשְׁתַּחֲוִים לָאֹר הַזֶּה שְׁמַאֲרִי בְּמָקוֹם הַשֶּׁמֶשׁ מֵרֶם  
שִׁיצָא וְעוֹבְדִים אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי כִּיּוֹן שִׁיּוּצָא הַשֶּׁמֶשׁ,  
כִּמָּה הֵם שֶׁעוֹבְדִים לַשֶּׁמֶשׁ. וְאַלֶּה הֵם שֶׁעוֹבְדִים  
לָאֹר הַזֶּה, וְקוֹרְאִים לָאֹר הַזֶּה: אֱלֹהֵי הַמְּרַנְּלִית  
הַמְּאִירָה. וְשְׁבוּעָתָם הִיא בְּאֵל"ה הַמְּרַנְּלִית  
הַמְּאִירָה.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁעֲבוּדָה זוֹ הִיא לְחַנּוּם - מִיָּמִים  
רֵאשׁוֹנִים הַקְּדָמוֹנִים יָדְעוּ בְּהַ חֲכָמָה. בְּזִמְנָא  
שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מֵאִיר, מֵרֶם שִׁיּוּצָא, אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה  
הַמְּפָקֵד עַל הַשֶּׁמֶשׁ יוּצָא, וְהַאֲוִתִּיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת  
שֶׁל הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן רְשׁוּמוֹת עַל רֵאשׁוֹ (שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ),

וּבְכַח אֹתָן הָאֹתִיּוֹת פּוֹתַח אֶת כָּל חַלּוֹנוֹת  
הַשָּׁמַיִם, וּמָכָה בָּהֶם וְעוֹבֵר. וְאוֹתוֹ מְמַנֶּה נִכְנָם  
לְתוֹךְ אוֹתוֹ הַזֶּהר שְׁמַאִיר סְבִיב הַשָּׁמֶשׁ, וְשָׁם  
נִמְצָא, עַד שִׁיּוּצֵא הַשָּׁמֶשׁ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם.

וְאוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה מִפְּקָד עַל תְּהֵב וְעַל מַרְגְּלִיּוֹת  
אֲדָמוֹת, וְהֵם עוֹבְדִים אֶל אוֹתוֹ תְּדִיּוֹקָן  
שֶׁל שָׁם, וּבִנְקֻדוֹת וְסִימָנִים שֶׁיִּרְשׁוּ מִהֲרֵאֲשׁוֹנִים  
מִיָּמִים קְדָמוֹנִים, הוֹלְכִים וְיוֹדְעִים נְקֻדוֹת הַשָּׁמֶשׁ  
לְמִצָּא מְקוֹמוֹת שֶׁל זָהָב וּמַרְגְּלִיּוֹת. אָמַר רַבִּי  
יוֹסֵי, עַד כַּמָּה יֵהִיוּ עֲבוֹדוֹת רַבּוֹת אֵלּוּ בְּעוֹלָם,  
שֶׁתִּירֵי שְׁקָר אֵין לוֹ עֲמוּדִים לְתַמְיִכָּה?

פְּתַח אַחַר (רַבִּי תִיבָא) וְאָמַר, (מִשְׁלֵי יב) שְׁפַת אֱמֶת  
תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרַגְיַעָה לְשׁוֹן שְׁקָר. כֹּא  
וְרֵאָה, אֵלּוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ עוֹבְדִים לְשְׁקָר -  
הָיָה כֹּה, אֲבָל הָאִזְר הָיָה וְהַזֶּהר שְׁמַאִיר וְדֵאִי  
הוּא אֱמֶת. כּוֹכְבֵי רוֹם תְּרַקִּיעַ הֵם אֱמֶת. אִם  
בְּטַפְּשׁוֹתָם וְחֶסְרוֹן יַדְעָתָם הֵם אוֹמְרִים וְקוֹרְאִים  
לָהֶם אֱלוֹהִי, לֹא צָרִיךְ תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַלּוֹת

את מעשי ידיו מהעולם. אבל לעתיד לבא לא יכלו הכוכבים והאורות של העולם. אבל מי יתכלה? אותם שעובדים להם.

והפסוק היה הוא כך. שפת אמת תבון לעד - אלו ישראל, שהם שפת אמת, (דברים ו) ה' אלהינו ה' אחד. והכל הוא אמת וסוד האמת. ומס'מים, ה' אלהיכם אמת. וזוהי שפת אמת תבון לעד.

ועד ארגיעה, ועד רגע היה צריך להיות! מה זה ארגיעה? אלא עד כמה יהיה קיומם בעולם? עד לעתיד לבא, ותהיה לי מנוחה מהעבודה הקשה שעליו. ובזמן שארגיעה, תתכלה לשון שקר, אותם שקוראים אלוה למי שאינו אלוה. אבל ישראל שהם שפת אמת, כתוב בהם (ישעיה מג) עם זו יצרת לי תהלתי יספרו.

נזכרתי פעם אחת שהייתי הולך עם רבי אלעזר, פגש בו הגמון. אמר לרבי

אֶלְעֶזֶר, אַתָּה מְבִיר אֶת תּוֹרַת הַיְהוּדִים? אָמַר לוֹ, מְבִיר. אָמַר לוֹ, הַאִינְכֶם אוֹמְרִים שְׂאֵמוֹנֵתְכֶם אֵמֶת וְתוֹרַתְכֶם אֵמֶת, וְאֵנוּ שְׂאֵמוֹנֵתֵנוּ שְׂקָר וְתוֹרַתֵנוּ שְׂקָר?! וְהֲרִי כָּתוּב, שְׁפֹת אֵמֶת תִּבּוֹן לְעַד וְעַד אֲרִנִּיעָה לְשׁוֹן שְׂקָר? אָנוּ מִיָּמֹת הָעוֹלָם עוֹמְדִים בְּמַלְכוּת וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים דוֹר אַחֵר דוֹר, תִּבּוֹן לְעַד וְדַאי. וְאַתֶּם מְעַט הָיָה לָכֶם בְּמַלְכוּת, וּמִיָּד סָרָה מִכֶּם, וְהִפְסוּק הַתְּקִיָּם בְּכֶם שְׁכָתוּב וְעַד אֲרִנִּיעָה לְשׁוֹן שְׂקָר.

אָמַר לוֹ, אֲנִי רוֹאָה בְּךָ שְׂאֵתָה חָכָם בַּתּוֹרָה. תִּפַּח רוּחוֹ (דף קפח ע"ב) שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ. אֵלּוֹ אָמַר הַכָּתוּב שְׁפֹת אֵמֶת כּוֹנְנֹת לְעַד - הָיָה כְּמוֹ שְׂאֵמֵרֵנוּ. אֲבָל לֹא כָּתוּב אֵלּוֹ תִּבּוֹן, עֲתִידָה שְׁפֹת אֵמֶת שְׁתִּבּוֹן מִה שְׂאִין בְּךָ עֲבָשׁוּ, שְׂעֲבָשׁוּ שְׁפֹת שְׂקָר עוֹמְדָת, וּשְׁפֹת אֵמֶת שׁוֹכְבָת לְעֶפֶר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל אֵמֶת תִּעֲמַד עַל קִיּוּמָהּ וּמִתּוֹךְ אֲרִץ תִּצְמַח, אִזּוֹ שְׁפֹת אֵמֶת תִּבּוֹן לְעַד וְגו'.

אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַגִּמּוֹן, אֲשֶׁרִידָה, וְאֲשֶׁרִי הָעַם  
 שִׁינְדָשִׁים תּוֹרַת אֲמַת! אַחַר יָמִים שָׁמַעְתִּי  
 שֶׁהַתְּנִיר. הִלְכּוּ, הִנִּיעוּ לְשָׂדֶה אַחַת וְהִתְפַּלְלוּ  
 תְּפִלָּתָם. בִּיּוֹן שֶׁהִתְפַּלְלוּ תְּפִלָּתָם, אָמְרוּ, מִכָּאֵן  
 וְהִלָּא נִתְחַבֵּר בַּשְּׂכִינָה, וְנִלְדָה וְנִתְעַסַק בַּתּוֹרָה.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (ישעיה מא) הֵן יבִישׁוּ וַיִּכְלְמוּ  
 כֹּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
 הוּא לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁאָמַר עַל  
 יְדֵי נְבִיאֵי הָאֲמַת, וְיִשְׂרָאֵל סָבְלוּ עֲלֵיהֶם כַּמָּה  
 רְעוֹת בְּנְלוֹתָם. וְאַלְמָלָא כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת  
 שֶׁמְחַבִּים וְרוֹאִים שֶׁכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה, לֹא הָיוּ  
 יְכוּלִים לַעֲמֹד וְלִסְבֹּל אֶת הַנְּלוֹת.

אָבֵל הוֹלְכִים לְבֵית מִדְרָשׁוֹת, פּוֹתְחִים סְפָרִים,  
 וְרוֹאִים כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁמְחַבִּים, וְרוֹאִים  
 שֶׁכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה שֶׁהַכְּבִיחַ לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
 הוּא עֲלֵיהֶם, וּמִתְנַחֲמִים בְּנְלוֹתָם, וְשָׂאֵר הָעַמִּים  
 מְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתָם וְאוֹמְרִים: אֵיךְ אֵלֵהֶיכֶם?

אֵיךָ אֹתָן טוֹבוֹת שְׂאֵתֶם אֹמְרִים שְׁמַעְתְּדוֹת  
לָכֶם, וְכִי כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ יִתְבַּיְשׁוּ מִכֶּם?

וְהוּא שְׂפָתוֹב, (שם טו) שְׁמָעוּ דְבַר ה' הַחֲרָדִים אֶל  
דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׂנֵאִיכֶם וְגו'. מַה זֶה  
הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ? אֵלּוֹ שְׁסָבְלוּ כַּמָּה רָעוֹת, כַּמָּה  
שְׁמוּעוֹת שְׁמָעוּ אֵלֶּה עַל אֵלֶּה וְאֵלֶּה אַחַר אֵלֶּה  
וְחָרְדוּ עֲלֵיהֶן, כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר (ירמיה ל) כִּי וְגו' קוֹל  
חֲרָדָה שְׁמָעֵנוּ פֶּחַד וְאִין שְׁלוֹם וְגו'. אֹתָם חֲרָדִים  
תָּמִיד אֶל דְּבָרוֹ כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה הַדִּין.

אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׂנֵאִיכֶם - אֵלֶּה הֵם אֲחֵיכֶם בְּנֵי  
עֲשׂוֹ. מְנַדִּיכֶם - כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר (איכה ד) סוֹרוּ  
טַמֵּא קְרָאוּ לָמוֹ. שְׂאִין עִם שְׁמֵבִיִם אֹתָם בְּפָנִים  
וְרוֹקְקִים בְּפָנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְּנֵי אֲדוּם, וְכָלֵם  
אֹמְרִים שְׁטַמֵּאִים כְּמוֹ נִדָּה, וְהוּא מְנַדִּיכֶם. לְמַעַן  
שְׂמִי יִכְבֹּד ה', אָנוּ (שְׂאֹמְרִים) בְּנֵי אֵל חַי, שְׁכָנוּ  
יִתְכַבֵּד שְׁמוֹ, אָנוּ שׁוֹלְטִים עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵי  
אוֹתוֹ שְׁנִקְרָא גְּדוֹל, (בראשית כו) עֲשׂוֹ בְּנוֹ הַגְּדוֹל.  
וּבִשְׁם תִּזְהַ נְקָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּדוֹל, (תהלים

קמה) גְּדוּל ה' וּמְהַלֵּל מְאֹד. אָנּוּ בְּנֵי הַגְּדוּל, וְהוּא  
גְּדוּל. וַדַּאי לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד ה'.

אֲבָל אַתֶּם קִטְנִים מִהַכֹּל, כְּתוּב יַעֲקֹב בְּנֵה  
תְּקַטֵּן, אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם? אֵיךְ אוֹתָן טוֹבוֹת  
שְׁיִתְּבִישׁוּ כָּל הָעַמִּים מִשְׁמַחְתְּכֶם? מִי יִתֵּן וְנִרְאָה  
בְּשִׂמְחַתְּכֶם כְּמוֹ שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים, וְהֵם יִבּוֹשׁוּ, (רוח  
הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵר וְהֵם יִבּוֹשׁוּ) (עוֹד, כְּמִי) כְּמִי שְׁתוֹלָה קִלְלָתוֹ  
בְּאַחֵר, מִשׁוֹם שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים שְׂאֵזוּ יִבּוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ,  
וּמִשׁוֹם כֶּךָ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִיָּתַח אוֹמְרַת תִּדְבָּר כֶּךָ,  
וְעַל זֶה הֵן יִבּוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנִּחְרָדִים כֶּךָ. מִי הֵם  
כָּל הַנִּחְרָדִים כֶּךָ? אֵלֶּה שְׁחֹזְקוּ אֶת נְחִירֵיהֶם בְּרָגְזוֹ  
עֲלֵיהֶם בַּנְּלוֹת הַזֶּזוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִבּוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִכָּל  
הַטּוֹבוֹת שְׁיִירָאוּ אֶצֶל יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי חֲמִיא, כֶּךָ זֶה וַדַּאי, אֲבָל רְאִינוּ וְכֶךָ  
רְאוּ גְבוּרֵי הָעוֹלָם, שְׁחֵרֵי הַנְּלוֹת נִמְשַׁכֶּת  
וְעַדִּין כֵּן דָּוֵד לֹא בָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְכָל זֶה כֶּךָ  
הוּא, אֲבָל מִי עָשָׂה שְׁיִסְכְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּלוֹת  
הַזֶּזוּ? כָּל אוֹתָן הַכְּטָחוֹת שְׁהַכְּטִיחַ לָהֶם הַקֹּדֶשׁ

ברוך הוא. והרי זה נתפאר, שנכנסים לבתי  
 פגסיות ולבתי מדרשות ורואים כל אותן נחמות,  
 ושמים בלבם לסבל את כל מה שיבא עליהם,  
 ולולא זה לא יכלו לסבל.

אמר רבי חייא, ודאי כך הוא, והכל תלוי  
 בתשובה. ואם תאמר שיכולים עכשו  
 לעזרר תשובה בלם באחד - לא יכולים! מה  
 הטעם לא יכולים? משום שכתוב, (דברים ל) והיה  
 כי יבאו עליך כל הדברים האלה. וכתוב והשבת  
 אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך וגו'. וכתוב  
 ושבת עד ה' אלהיך וגו'. ואז (שם) אם יהיה גדיחך  
 בקצה השמים משם יקבצך וגו'. ועד שכל אותם  
 דברים לא יתקיימו, לא יכולים <sup>(דף קפט ע"א)</sup> לעזרר  
 תשובה מהם.

אמר רבי יוסי, פמה הסתרת כל הדרכים  
 והשבילים מכל פני הגלות ולא השארת  
 להם פתחון פה. אם כן, שיהיו כמו שחיו בכל  
 דור ודור - שלא יסבלו גלות ולא שבר, ויצאו

(אם כן, יהיו כמו שיתקו בכל דור ודור, ויסבלו את הגלות ולא יצאו) **בְּדִין**

**שֶׁל הַתּוֹרָה, וַיִּתְעַרְבוּ בְּשֵׂאֵר הָעַמִּים.**

**פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לְלֶדֶת**

**תַּחִּיל הַתּוֹעֵק בַּחֲבֻלָּהּ וְגו'.** מַה זֶה כְּמוֹ

**הָרָה? דָּרָךְ הוּא לְמַעַפְרֵת שְׂיַעֲבְרוּ עֲלֶיהָ תַשְׁעָה**

**חֳדָשִׁים שְׁלָמִים. וַיֵּשׁ בְּעוֹלָם כַּמָּה וְכַמָּה שְׁלֹא**

**עוֹבֵר עֲלֶיהָ אֲלֵא יוֹם אֶחָד אוֹ יוֹמִים מִהַתְּשִׁיעִי,**

**וְכָל הַצִּירִים וְהַחֲבָלִים שֶׁל הַמַּעַפְרֵת הֵם בַּתְּשִׁיעִי.**

**וְאִף עַל גַּב שְׁלֹא עֹבֵר עֲלֶיהָ אֲלֵא רַק יוֹם אֶחָד,**

**נִחַשְׁבַּ עֲלֶיהָ כְּאֵלוֹ עֲבְרוּ כָּל הַתְּשִׁיעִי שְׁלָם. אִף**

**כִּי יִשְׂרָאֵל, בִּיּוֹן שְׂטָעֵמוֹ טַעַם גְּלוּת - אִם יִחְזְרוּ**

**בַּתְּשׁוּבָה, יִחַשְׁבַּ עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ עֲבְרוּ עֲלֵיהֶם כָּל**

**אוֹתָם דְּבָרִים שְׂפֹתוֹכִים בַּתּוֹרָה. כָּל שְׂפָן וְכָל**

**שְׂפָן שְׂפָמָה וְכַמָּה יִסּוּרִים עֲבְרוּ עֲלֵיהֶם מִיּוֹם**

**שֶׁהַתְּחִילָה הַגְּלוּת.**

**אֲבָל מַהוֹ שְׂפֹתוֹב (דברים ה) בַּצַּר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל**

**הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים - בֹּא**

**וּרְאֵה כַּמָּה רַחֲמָנוֹת רַחֵם תִּקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא אֶת**

יִשְׂרָאֵל בְּדַבַּר הַזֶּה. לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ בֶּן יְחִידִי  
וְאָהַב אוֹתוֹ אֶהְבֵּת נַפְשׁ, וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ נִתַּן  
אוֹתוֹ לְאִמּוֹ הַגְּבִירָה שֶׁתִּגְדֵּל אוֹתוֹ וּתְלַמֵּד אוֹתוֹ  
דְּרָכִים מְתֻקָּנוֹת. פַּעַם אַחַת חָטְא לְאָבִיו, כָּאֵם  
אָבִיו וְהִלָּקָה אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן עָבַר עַל חֲטָאוֹ. שָׁב  
בְּמִקְדָּם וְשׁוּב חָטְא לְאָבִיו, וְהוֹצִיא אוֹתוֹ אָבִיו  
מִבֵּיתוֹ וְרָגַז עָלָיו. יָצָא אוֹתוֹ בֶּן מִבֵּיתוֹ.

וּבְמִקּוֹם שֵׁי לֵךְ בְּדַרְךְ אֶמֶת וַיְהִי צַדִּיק כְּרֵאִוִי  
כִּדְרֵי שֵׁי שָׁמַע אָבִיו הַמֶּלֶךְ וְתַתִּיהָ עָלָיו  
תְּשׁוּקָתוֹ - מָה עָשָׂה? אָמַר, הוֹאִיל וַיִּצְאֵתִי  
מִחֵיבֵל אָבִי, אֵעֲשֶׂה מִכָּאֵן וְהִלָּאָה כָּל מַה שֶׁאֲנִי  
רוֹצֵה. מָה עָשָׂה? הֲלֵךְ לְהִתְחַבֵּר לְזוֹנוֹת,  
וְהִתְלַבֵּל בְּלִבְלוֹךְ וּטְנִיפֵת עֵמֶן, וְלֹא תִּיהָ נִמְצָא  
אֲלֵא עֵמֶן בְּחִבּוֹר שְׁלֵהֵן. כְּשֶׁהַגְּבִירָה אִמּוֹ פּוֹקֵדֶת  
בְּכָל יוֹם עַל אוֹתוֹ הַבֶּן וַיִּוְדַעַת שֶׁבָּנָה הִתְחַבֵּר  
עִם הַזּוֹנוֹת וְכָל חֲבֵרוֹתָיו הִיָּתָה עִמָּהֶן, מִתְחִילָה  
לְבָבוֹת וּלְמַרְר עַל בָּנָה.

יום אחד נכנס אליה המלך ורואה אותה בוכה.  
 שואל אותה: על מה את בוכה? אמרה:  
 ואיך לא אנכה, שהרי בנינו מחוץ להיכל המלך?  
 ולא די שאינו יושב פהיכל המלך, אלא שהוא  
 יושב עם הזנות! מה יאמרו כל בני העולם -  
 שפן המלך יושב בבית זנות!? התחילה לבכות  
 ולהתחנן למלך.

אמר המלך: בשבילך אחזיר אותי, ואת הערבה  
 שלו. אמרה: הרי ודאי. אמר המלך:  
 הואיל וכך הוא, לא צריך להחזירו פיוס בגלוי,  
 שבושה עבורנו ללכת בשבילו לבית זנות. ואם  
 לא תיה כמו זה שטיף את עצמו כך וחלל  
 כבודי, הייתי אני וכל החילות שלי הולכים  
 בשבילו בכמה כבוד ובכמה חוצרות לפניו,  
 בכמה בלי קרב מימינו ומשמאלו, עד שכל בני  
 העולם יודעו, וידעו כלם שהוא בן המלך.  
 עכשו פיון שהוא טיף את עצמו וחלל את  
 כבודי, הוא יחזר בסתר שלא יכירו בו. חזר  
 למלך, ונתן אותו לאמו.

לְיָמִים סָרַח בְּמִקְדָּם. מָה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ? הוֹצִיא  
אוֹתוֹ וְאֵת אִמּוֹ עִמּוֹ מִתּוֹךְ הַחֵיבֶל  
וְאָמַר: תֵּלְכוּ שְׁנֵיכֶם, וְשְׁנֵיכֶם תִּסְבְּלוּ אֶת הַגְּלוּת  
וְהַמְּלָקוֹת שָׁם. כִּי־זֶן שְׁשֵׁנֵיכֶם תִּסְבְּלוּ כְּאַחַד, אֲזַי  
אֲדַע שְׁכָנִי יָשׁוּב בְּרֵאוּי.

כָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ הֵם, הוֹרִיד אוֹתָם  
לְמִצְרַיִם. וְאִם תֵּאמַר שְׂפֹאוֹתוֹ זְמַן לֹא חָטְאוּ  
- הַגְּזֵרָה שְׁנוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית בֵּין  
הַבְּתָרִים הִיָּתָה רְאוּיָה לְהִתְקַיֵּם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא הִשְׁגִּיחַ עַל שְׁנֵי דְבָרִים: אַחַד עַל אוֹתוֹ דְבוּר  
שְׂאֵמַר אֲבָרְהָם (בראשית מז) בְּמָה אֲדַע כִּי אֵירָשְׁנָה,  
זוֹהִי (דף קפט ע"ב) סִבָּה וְעֵלָה. אֲבָל עַד שְׁיֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם  
לֹא הָיוּ גוֹי וְלֹא הָיוּ רְאוּיִים בְּרֵאוּי.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין תְּחוּחִים בֵּין  
רְעֵיבִי בֵּין הַבְּנוֹת. רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא  
לַעֲשׂוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה וְלְהִיזוֹת שׁוֹשְׁנָה  
אֶחָת בְּאֶרֶץ כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה. וְהַשׁוֹשְׁנָה שְׁמַעְלָה  
רִיחַ וְנִבְחָרָה מִכָּל שְׂאֵר הַזְּרָדִים שְׁבַעוּלָם אֵינָה

אֵלֶּא אֹתָהּ שְׁעוֹלָה בֵּין הַחוֹתִים. וְזוֹ דַרְךְ פְּרֹאִי.  
 וְלִכֵּן זָרַע שְׁבָעִים זִוְגוֹת, שְׁתֵּי שְׁבָעִים נֶפֶשׁ,  
 וְהַכְּנִיסָם לְבֵין הַחוֹתִים, וְאֹתָם חוֹתִים, מִיַּד שְׁתֵּי  
 הֵם שֵׁם זִוְגוֹת, הָעֶלְוֵ עֲנָפִים וְעֵלִים וְשִׁלְטוֹ עַל  
 הָעוֹלָם, וְאִז פָּרְחָה בִּינֵיהֶם הַשׁוֹשְׁנָה.

בֵּינָן שְׁרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא שׁוֹשְׁנָה  
 וְלִלְקַט אֹתָהּ מִבֵּינֵיהֶם, אִז יִבְשׁוּ הַחוֹתִים  
 וְנִזְרְקוּ וְהִתְבָּלוּ וְלֹא נִחְשְׁבוּ לְכָלוּם. בְּשַׁעָה  
 שְׁהוֹלֵךְ לִלְקַט אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הוּא וְלְהוֹצִיא בְּנוֹ  
 בְּבוֹרוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן הָלֶךְ הַמְּלָךְ בְּתוֹךְ כַּמָּה חִילוֹת  
 גְּדוֹלִים וְשְׁלִיטִים עִם דְּגָלִים פְּרוּשִׁים, וְהוֹצִיא אֶת  
 בְּנוֹ בְּבוֹרוֹ בְּכַמָּה גְּבוּרוֹת, וְהִבִּיא אוֹתוֹ לְהִיכָלוֹ,  
 וַיֵּשֶׁב תְּרַבָּה בְּבֵית הַמְּלָךְ.

בֵּינָן שְׁחָטָא לְאָבִיו, הוֹכִיחַ אוֹתוֹ וְהִלְקָה אוֹתוֹ,  
 שְׁכַתוּב וַיִּחַר אֵף ה' בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד  
 שׁוֹסִים וְגו'. סָרַח בְּמַקְדָם וּמָרַד בְּאָבִיו, הוֹצִיא  
 אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ. מָה עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל? רָאוּ שְׁחָרֵי  
 הַתְּפִזָרוּ בְּכָבֵל וְהִתְעַרְבוּ בְּעַפְמִים, לְקַחוּ נָשִׁים

נְבָרִיּוֹת וְהוֹלִידוּ מֵהֶם בְּנִים. עִם כָּל זֶה הָאֵם  
הַקְדוּשָׁה הֵיחָה אֲפוֹטְרוֹפּוֹס עֲלֵיהֶם.

וְעַל שְׁעֵשָׂה כָּהֵן, הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא אָמַר, הוֹאִיל  
וְזוֹ בּוֹשָׁה, אִזּוּ שְׂיִבֵּא בְנֵי מַעֲצָמוֹ. הוֹאִיל  
וְחֵלֶל כְּבוֹדִי, לֹא רָאִי שְׂאֵנִי אֵלֶיךָ לְשֵׁם לְהוֹצִיא  
אוֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נְסִים וּנְבוֹרוֹת כְּמִקְדָּם. שָׁבוּ הֵם  
בְּלִי סִיוֵעַ שְׁהִיוּ רְאוּיִים לוֹ, בְּלִי נְסִים וְנִפְלְאוֹת,  
אֲלֵא כֵּלָם מִפְּזָרִים, כֵּלָם עֵיפִים בְּעֵנֵי, וְשָׁבוּ  
לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ בְּבוֹשָׁה, וְהָאֵם הַקְדוּשָׁה עֲרָבָה  
לָהֶם.

חֲטָאוּ כְּמִקְדָּם. מָה עָשָׂה הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא?  
הוֹצִיא אֶת הַבֶּן הַזֶּה כְּמִקְדָּם מִהִיכְלוֹ עִם  
אִמּוֹ. אָמַר, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה הָאֵם וּבְנָהּ יִסְבְּלוּ כַּמָּה  
רְעוּת כְּאַחֶד. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, (ישעיה נ) וּבִפְשָׁעֵיכֶם  
שִׁלְחָה אֲמַכֶּם. וְעַל זֶה כְּתוּב, (דברים ה) בִּצְרָ לָךְ  
וּמִצְאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. מָה  
זֶה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים? אֲלֵא זוֹ הָאֵם הַקְדוּשָׁה,

שְׁהִיָּא אַחֲרֵית הַיָּמִים, וְעַמָּה סָבְלוּ כָּל מַה שְׁסָבְלוּ  
בְּגִלוֹת.

וְאֵלּוּ יַחֲזִרוּ בְּתַשׁוּבָה - אֲפֹלוּ רָעָה אַחַת אוֹ צַעַר  
אֶחָד שְׁיַעֲבֹר עֲלֵיהֶם, יַחֲשֹׁב עֲלֵיהֶם כְּאֵלּוּ  
סָבְלוּ הַכֹּל. (וְאִם לֹא יִסְתַּם חֲקִין) וְאִם לֹא - כְּשֵׁיִסְתִּים  
חֲקִין (חֲדָע) וְכֹל הַדּוֹרוֹת שָׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַמְּנוֹרָה  
הַקְּדוּשָׁה, שְׁכַתוֹב (וַיִּקְרָא כה) לַצְּמִיתָת לְקַנְהָ אֶתּוֹ  
לְדַרְתֵּיו. וְכֹל זֶה, הַדְּבָר תְּלוּי בְּתַשׁוּבָה. אָמַר רַבִּי  
חֵיָּיא, וַדַּאי כֶּף זֶה, וְעַל כֵּן נִמְשַׁכַּת הַגִּלוֹת.

אֲבָל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מַה שְׁרָאָה (שְׁהַכָּה)  
(שְׁהַלְקָה) לְיִשְׂרָאֵל - בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה.  
וּבְאַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה יַעֲשֶׂה לָּהֶם נִסִּים וּנְקָמוֹת,  
שְׁכַתוֹב (ישעיה ב) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה  
הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים. מִי זֶה רֹאשׁ הַהָרִים?  
זֶה אֲבָרְתָם הַזִּקְנָה, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הָרֹאשׁ שֶׁל הַכֹּל.  
וּמִשׁוֹם שְׁהוּא רֹאשׁ, כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, יִהְיֶה נִכּוֹן  
בְּרֹאשׁ הַהָרִים, זֶה אֲבָרְתָם הַזִּקְנָה, רֹאשׁוֹן לְשֹׂאֵר

הַהָרִים, כּוּם שֶׁל בְּרָכָה, צְרִיכָה לְהִיּוֹת מִתְקַנֶּת  
בְּיָמִין.

וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת. צְרִיךְ לְהִיּוֹת נִשְׂא מִן הַשְּׁלֶחָן  
שְׁעוֹר שֶׁנִּקְרָא (שְׁהוּא) וְרַת לְבָרֵךְ אֶת  
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶהוּ וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת. מַה זֶה  
מִגְבְּעוֹת? אֵלֶּה בֵּינָה וּבֵין בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ  
רְעוּתֶיהָ, שְׁעוֹר הַיְּרֵת הוּא. נִשְׂא כּוּם שֶׁל בְּרָכָה  
מִגְבְּעוֹת וְדַאי, וְעַל כֵּן הַטּוֹב שְׂיִהְיֶה לְפָנֵי הַכּוֹר  
תְּזַה (יִשְׂרָאֵל) הוּא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים.

אָמַר לוֹ, יָפָה אָמַרְתָּ, שֶׁפְּסוּק זֶה וְדַאי כָּךְ הוּא.  
בְּרֵאשׁ הַהָרִים - זֶה יָמִין, אֲבָרְהֶם הַזְּקֵן,  
שֶׁהוּא וְדַאי רֵאשׁ הַהָרִים. וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת -  
מִשְׁעוֹר הַגְּבְּעוֹת, שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ. וְיָפָה אָמַרְתָּ. וְנִגְהַרוּ  
אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם, מִי הוּא? אָמַר לוֹ, וְאַפְלוּ נָשִׁים  
וְקַטְנִים וְהַשְּׂמֵשׁ שְׁעוֹבֵד עַל הַשְּׁלֶחָן, אֵף עַל גַּב  
שְׂאִינוֹ אוֹכֵל, צְרִיךְ לְשָׁמַע וְלוֹמַר אָמֵן. (לְהַרְיֵק בְּרָכָה  
לְכוּם) שֶׁלֹּא יֵאמַר אָדָם: אֲנִי לֹא אֲכַלְתִּי, וְהוּאִיל

וְלֹא הִצְטַרְפְּתִי לְזִמּוֹן, אֲנִי לֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא  
 אֲמַר אָמֵן. הַכֹּל חַיִּיבִים בּוֹ. (דף קצ ע"א)

דָּבָר אַחֵר וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם - אַף עַל גַּב  
 שְׁנָשִׁים וּקְטָנִים פְּטוּרִים מִן הַמַּצּוֹת, בְּכוּם  
 שֶׁל בְּרָכָה הַכֹּל חַיִּיבִים, וּבְלִבְד שְׂיִדְעוּ אֶת מִי  
 מְבָרְכִים, וְזֶהוּ וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. כֹּא רַבִּי  
 יוֹסִי וּנְשָׁקוֹ. אָמַר, כַּמָּה יָפֵה דָבָר זֶה וּמִתּוֹק לַחֵף.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְדִיִּקָּה, אִם אַחֲרִית הַיָּמִים הַזֶּה הִיא  
 כּוּם שֶׁל בְּרָכָה מִמֶּשֶׁשׁ, מַה זֶה תֵּר בֵּית  
 ה' ? הֲיָה לוֹ לְכַתֵּב כָּךְ: וְהָיָה אַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן  
 יִהְיֶה בְּרֵאשׁ הַתְּהָרִים. מַהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן  
 יִהְיֶה תֵּר בֵּית ה' ? אָמַר לוֹ, אַחֲרִית הַיָּמִים הִיא  
 הָעֵץ שֶׁל הַכֹּל, מִרְאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ, שֶׁהוּא עֵץ טוֹב  
 וְרַע. וּכְאֵ הַפְּסוּק לְבָרֵךְ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְהוֹצִיא  
 תֵּר בֵּית ה', זֶה טוֹב כְּלִי רַע. תֵּר בֵּית ה' וְדַאי  
 שְׂאִיִן שָׁם חֵלֶק לְצַד הָאֲחֵר, שְׁתֵּרִי נִבְחַר תֵּר בֵּית  
 ה' מִתּוֹךְ הָעֵץ, שֶׁהוּא אַחֲרִית הַיָּמִים. וְזֹהִי כּוּם  
 שֶׁל בְּרָכָה, שֶׁהוּא נָכוֹן בְּרֵאשׁ הַתְּהָרִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֲשֶׁרִי הִדְרָךְ הִזוּ שְׂזַכֵּינוּ לְדַבֵּר  
הֵיזָה. אָמַר לוֹ, מִמֵּי שְׁמַעְתָּ אוֹתוֹ? אָמַר  
לוֹ, יוֹם אֶחָד הָיִיתִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְשָׁמַעְתִּי וְרָאִיתִי  
אֶת רַב הַמְּנוּנָא סָבָא (לְרַבִּי שְׁמַעוֹן) שְׁתָּיָה דוֹרֵשׁ אֶת  
הַפְּסוּק הַזֶּה לְרַב אַחָא. וְכִיּוֹן שִׁישְׁמַעְתִּי, שְׁמַחְתִּי  
בוֹ, וְשָׁמַרְתִּי אוֹתוֹ צְרוּר בְּכַנֵּף לְבוּשֵׁי שְׂלָא יְסוּר  
מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים. אָמַר לוֹ, וְדַאי שְׂדַבֵּר קְדוּשׁ זֶה  
נְאוּר מִהַתְּמַנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרִי הִדּוּר שְׁעַמּוּדֵי  
הָעוֹלָם וְתוֹמְכֵיו שׁוֹרִים בְּתוֹכוֹ, וְאִם אַתָּה צוּרֵר  
אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּקִשְׁר אֶחָד שְׂלָא יְסוּר מִמֶּךָ -  
אֲנִי אֶצְרֵר אוֹתוֹ בְּשִׁלְשִׁים אוֹ בְּאַרְבָּעִים קְשָׁרִים  
בְּכִיסֵי שְׂלָא יְסוּר מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים.

עַל אוֹתוֹ דָּבָר שְׁתֵּרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעֲשֵׂה,  
מִשׁוּם שְׂאָף עַל גַּב שְׂיִשְׂרָאֵל חֲטָאוּ לְפָנָיו  
בְּכָל דוֹר וְדוֹר, לֹא רָצָה מִי שְׂיִאמַר עֲלֵיהֶם לְשׁוֹן  
הָרַע. מִנֵּיִן לָנוּ? מִהוֹשַׁע, שְׁכַתוּב (הוֹשַׁע א) תְּחַלֵּת  
דְּבָר ה' בְּהוֹשַׁע. תְּרִי בְּאֵרוֹ אֶת הַדְּבָר. וְעַל כֵּן  
הָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחוֹל הַיָּם וְגו'. וּמִשׁוּם  
כִּךְ בִּירָךְ אוֹתָם בְּכַמָּה בְּרָכוֹת, לְחִזּוּר בְּתִשׁוּבָה

וְלֹהֲשִׁיבְכֶם לְאֲבִיחֶם שְׂבַשְׂמִים, וְלֹא זֶז מִשָּׁם הַקְּדוֹשׁ  
בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂמַחֵל עַל חַטָּאֵיהֶם וְהִתְנַקּוּ לְפָנָיו.

מַה כָּתוּב בְּאַלְיָהוּ? (מלכים-א יט) וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת  
רְתֵם אַחַד וְגו'. אָמַר, רַבּוֹן הָעוֹלָם, אִשָּׁה  
אַחַת שָׁלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וְדְבוֹרָה שָׂמָה, שְׂכַתוֹב  
(שופטים ד) וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תַּמָּר דְּבוֹרָה. וְהִי  
רְתֵם. וְהִחְזִירְתֶּם לְמוֹטָב, שְׂכַתוֹב (שם ה) עַד  
שְׂקֻמָּתִי דְּבוֹרָה. וְאַנִּי נִכְנָסְתִּי בִּינֵיהֶם, וְהִכְרַזְתִּי  
לְפָנֵיהֶם וְלֹא יָבִילְתִּי.

עַד שְׁתִּיחַ יוֹשֵׁב, הִתְנַלָּה עָלָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.  
אָמַר לוֹ, מַה לָּךְ פַּה אֲלֵיחִיו? בְּרֵאשׁוֹנָה הֵייתָ  
מְקַטְרֵג וּמְקַנָּא עַל הַבְּרִית, וּמִשְׁרָאִיתִי בְּךָ  
שְׂקַנְיָאָתָּ עָלַי בְּאוֹתָהּ בְּרִית, נְטַלְתִּי אוֹתָהּ בְּרֵצוֹנוֹ  
שֶׁל מֹשֶׁה וְנָתַתִּי לָךְ, עַד שְׂמִשָּׁה הָיָה אוֹמֵר, (במדבר  
כה) הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עֲכָשׁוּ שְׁהוּא  
שְׂלָךְ, אֵינּוּ רְאוּי לָךְ לְקַטְרֵג עָלָיו, הָיָה לָךְ  
לְהַשְׁאִיר אֶת קַנְיָאָתְךָ לִי, כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה שְׁתִּיחָה  
שְׁלִי, נָתַתִּי אוֹתוֹ לְיַדִּי אַחַר וְלֹא קַטְרַגְתִּי עָלָיו.

מה לך פה. מה זה פה? ברית הקודש פה ה'  
 היא. כיון שלא רצית להניח לי את פיך,  
 יפרא במקום של אותו הפה. שנינו, באותה שעה  
 העברה ממנו אותה מתנה שנתן לו משה.  
 ששנינו, מה שכתוב (מלכים א' יט) ויִלֶךְ בְּכַתְּ הָאֲכִילָה  
 תהיא וגו' עד תר האלהים חרב - לבקש משם.  
 וכי משם היה מבקש? אלא לבקש במקדם  
 מאותו שירש בחר האלהים את הברית הזו.  
 פנחם הוא אליהו, ודאי בדרגה אחת. אמר לו  
 משה, אין אתה יכול לקבל ממני, אלא לך  
 לתינוקות של ישראל ומהם תרויח ויהם יתנו לך.  
 וכך הוא עשה.

כמה טוב עשה תקדוש פרוך הוא בכל דור ודור  
 לישראל. בא וראה מה פתוב, (מיכה ז)  
 ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים. וחרו כמה  
 נביאים היו אחרי משה! (דף קצ ע"ב) ואשלח לפניך את  
 משה אהרן ואלעזר ופנחם יהושע ואליהו  
 ואלישע וכמה שאר צדיקים וחסידים היה צריך  
 לומר, אז למה שלשת אלה? אלא אמר תקדוש

בְּרוּךְ הוּא, עָמִי, בְּנִי, לָמָּה לֹא תִזְכְּרוּ אֶת כָּל  
הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתִי לָכֶם, שֶׁשָּׁלַחְתִּי לָכֶם אֶת מֹשֶׁה  
אֶהְרֹן וּמִרְיָם?

לְמַלְאֲךָ בְּשָׂר וָדָם שֵׁשׁ לוֹ מְדִינָה, וְשָׁלַח אֵלָיָהּ  
אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים, שָׂרִים וְשְׁלִיטִים, שֶׁיְנַהֲלוּ  
אֶת הָעָם וַיַּעֲזִבוּ בָהֶם וּבְדִינֵיהֶם. מִי צָרִיךְ לְהִיזוֹת  
וְקוֹק בְּמִזְוָנָם וּבְדַבָּרִים שֶׁיִּצְטָרְכוּ, הֲלֹא לֹא עִם  
הַמְדִינָה?! הֲרִי בְּעַל כָּרְתָם יִצְטָרְכוּ לְהַשְׁנִיחַ עַל  
יְדֵרְכֵיהֶם וּלְתַת לָהֶם כְּבוֹד.

שָׁלַחְתִּי אֶת מֹשֶׁה, הוּא הֵבִיא לְפָנֵיכֶם מִן  
לֶאֱכֹל, וְנָהַל אֶתְכֶם וְאֶת בְּנֵיכֶם וְאֶת  
בָּהֶמְתְּכֶם, וְהִשְׁתַּדַּל בְּדִינֵיכֶם (בְּמִזְוָנֵיכֶם) וּבְכָל מַה  
שֶׁהִצְטָרְכְתֶם. שָׁלַחְתִּי אֶת אֶהְרֹן, הֵבִיא (לָכֶם עֲנִי)  
הַיְכָלוֹת שֶׁל עֲנִי כְבוֹד לְכִסּוֹת עֲלֵיכֶם כְּמוֹ  
מְלָכִים. רַחֵן אֶתְכֶם בְּטִלְלֵי כְבוֹד שְׁלֹא יִרְקְבוּ  
לְבוֹשֵׁיכֶם וּמִנְעֲלֵיכֶם, שֶׁהָיוּ מִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם.  
שָׁלַחְתִּי לְמִרְיָם, הֵבִיאהּ בְּאֵר לְהַשְׁקוֹת אֶתְכֶם,  
וְשָׁתִיתֶם אֹתָם וּבָהֶמְתְּכֶם. הֵם נָתַנוּ לָכֶם,

וּמִשְׁלָחֵם אֲכַלְתֶּם וּשְׂתִיתֶם וַיִּשְׂכַּתֶּם בְּחַפְזָה הַכְּבוֹד  
 שְׁלָחֵם, וּמִשְׁלָכֶם לֹא נָתַתֶּם לָהֶם. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא  
 שֶׁהַשְׂתִּדְּלוּ עֲלֵיכֶם וְלָקְחוּ עַל צְנֹאֲרֵם אֶת  
 מִשְׁאֲכֵכֶם, וְהִייתֶם מְחַרְפִּים וּמְגַדְּפִים אוֹתָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, לֹא הָיָה אֵב רַחֲמָן עַל בְּנָיו כְּמוֹ  
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפְסוּק הוּא שְׂכַתוֹב,  
 (מלכים א' ח) לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב  
 וְגו'. בֵּא וּרְאֵה רַחֲמָנוּתוֹ: אֵלֹהֵי אָמַר לֹא נָפַל דָּבָר  
 אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי וְלֹא יוֹתֵר - נוּחַ לְעוֹלָם שְׁלֹא  
 נִבְרָא. אֲבָל מִשְׁאֲמַר מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב, וְהוֹצִיא  
 חֶרֶע לְאַחֹר, שְׁחֵרֵי דָּבָר שֶׁל רַע לֹא רָצָה לַעֲשׂוֹת.  
 וְאֵף עַל גַּב שֶׁהַפְּחִיד וְהַרִים רְצוּעָה, פָּאָה הָאֵם  
 וְהַחֲזִיקָה בְּזוּרֵע יְמִינוֹ, וְעָמְדָה הַרְצוּעָה  
 בְּמִקוּמָה וְלֹא יָרְדָה לְמַטָּה, וְלֹא נִעְשָׂה (תדיו),  
 מִשׁוּם שֶׁבְּעֵצָה אַחַת הָיוּ שְׁנֵיהֶם - אוֹתוֹ שֶׁהַפְּחִיד,  
 וְאוֹתוֹ שְׁאָחֹז בְּיְמִינוֹ.

וְאֵם תֹּאמַר, מִנֵּיִן לָנוּ? זֶה מִדְּבָר שֶׁהוּא בְּגִלּוּי,  
 שְׂכַתוֹב לָךְ יָרַד כִּי שַׁחַת עָמְדָה. הַתְּחִיל

לְהָרִים רְצוּעָה, וּמִשָּׁה, שְׁלֹא הָיָה יוֹדֵעַ דְּרָכָה שָׁל  
 אִם, שְׁתַּק. כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּךָ,  
 רִמּוֹ לוֹ, וְהִכָּה בּוֹ וְאָמַר וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי. מִיַּד  
 הַרְגִּישׁ מִשָּׁה וְאַחֲזוּ בְּזוּעוֹ שָׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,  
 שְׁכַתוֹב זְכַר לְאַבְרָהָם. זֹו זְרוּעַ יָמִין, וּמִשּׁוּם בְּךָ  
 לֹא יֵרְדָה הַרְצוּעָה.

וְאִם הֵאמַר, הָאִם שְׁהִיא רְגִילָה לְאַחֲזוּ בְּרְצוּעַת  
 הַמְּלָךְ, הֵיכֵן הָיְתָה שְׁהַשְׂאִיָּרָה אֶת הַדְּבָר  
 לְמִשָּׁה? שְׁאַלְתִּי וְאָמַרְתִּי, וַחֲרִי לֹא יִדְעַתִּי אֶת  
 בְּרוּר הַדְּבָר, עַד שְׁנִהְיָה לְפָנַי הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה.  
 בְּשִׁבְאוֹ לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן, רָאָה בְּפָנֵיהֶם סִימָן.  
 אָמַר, הַכְּנָסוּ בָנִים קְדוּשִׁים, הַכְּנָסוּ אֲהוּבֵי הַמְּלָךְ,  
 הַכְּנָסוּ אֲהוּבִים שְׁלִי, הַכְּנָסוּ אֲהוּבִים אֵלֶּה לְאֵלֶּה.  
 שְׁאָמַר רַבִּי אֲבָא, כָּל הַחֲבָרִים הִלְלוּ שְׁאִין  
 אוֹהָבִים זֶה אֶת זֶה, מִסְּתַלְקִים מִהָעוֹלָם  
 מִדָּם שְׁהַנִּיעַ זְמַנָּם. כָּל הַחֲבָרִים בְּיָמָיו שָׁל רַבִּי  
 שְׁמַעוֹן, אֲהַבְתָּ נֶפֶשׁ וְרוּחַ הָיְתָה בֵּינֵיהֶם, וּמִשּׁוּם  
 בְּךָ בְּדוּרוֹ שָׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיוּ בְּגָלוּי. שְׁתִּיחַ רַבִּי

שְׁמַעוֹן אֹמֵר, כָּל הַחֲבֵרִים שְׂאִין אֹהֲבִים אֵלֶּה  
לְאֵלֶּה, גּוֹרְמִים שְׁלֵא לְלַכֵּת בְּדַרְדָּר יִשְׂרָה, וְעוֹד -  
שְׁעוֹשִׂים כָּה פָּנָם, שְׁהָרִי בַתּוֹרָה אֶהְבָּה וְאַחֲוָה  
וְאַמֶּת יֵשׁ כָּה. אֲבָרְהֶם אֶהֱבֵ אֶת יִצְחָק, וְיִצְחָק  
אֶת אֲבָרְהֶם, הָיוּ מִתְחַפְּקִים זֶה בְּזֶה. בְּיַעֲקֹב  
שְׁנֵיהֶם אֶחָוִים בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה, נוֹתְנִים רוּחַם זֶה  
בְּזֶה. גַּם הַחֲבֵרִים בְּאוֹתָהּ דִּנְגְמָא הֵם צְרִיכִים, וְלֹא  
לְעֲשׂוֹת פָּנָם.

כִּיּוֹן שְׂרָאָה סִימָן בְּפָנֵיהֶם וְאָמַר לָהֶם כָּה, אָמְרוּ  
לוֹ, וַדַּאי רוּחַ נְבוּאָה שׁוֹרָה עַל הַמְּנוֹרָה  
הַקְּדוּשָׁה, וְכֹךְ אָנוּ צְרִיכִים לְדַעַת. בְּכָה רַבִּי  
שְׁמַעוֹן וְאָמַר, דְּבַר אֶחָד מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁלַחְשׁוּ  
לִי מִתּוֹךְ רֵאשׁ תִּישִׁיבָה שְׁלַ גֵּן עֵדֶן, שְׁלֵא אָמְרוּ  
בְּגִלּוּי דְּבַר זֶה, סֶתֶר הוּא. וְאָמַר לָכֶם, כְּנִי אֶחָוִי,  
כְּנִי אֶחָוִי נְפֹשִׁי, מָה אֶעֱשֶׂה. אָמְרוּ לִי בְּלַחֲשׁ,  
וְאֲנִי אֹמֵר בְּגִלּוּי, וְלִזְמַן שְׁנֵרָאָה פָּנִים בְּפָנִים  
(שְׂכִינְהָ), (דף קצא ע"א) כָּל הַפָּנִים יִסְתַּמְכוּ בְּזֶה.

בְּנֵי, הַחֲטָא שְׁעָשׂוּ (עַרְב רב) הָעַם שְׁבַחוּיָן,  
 וְהַשְׁתַּתְּפוּ בּוֹ הָעַם הַקְּדוֹשׁ - בָּאֵם הֵם  
 חֲטָאוּ, שְׁכַתוּב קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים, אֱלֹהִים  
 וְדַאי. כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל הָיָה, הוּא שְׁשׂוּרָה עָלֶיָּהּ בָּאֵם  
 עַל בָּנִים, וְזָהוּ סוּד הַכְּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת  
 כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׂוּר. זֶה כְּבוֹדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,  
 הָאֵמָּה שְׁלָחָם. וְזָהוּ שְׁכַתוּב (שמואל א ד) גָּלָה כְּבוֹד.  
 שְׁגָרְמוּ לִשְׁכִינָה לְגִלוֹת בְּגִלוֹת עִמָּהֶם. וְעַל זֶה  
 וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם. בְּמָה? בְּתַבְנִית שׂוּר.

כָּאֵן הוּא סוּד הַדְּבָר. בֵּא וּרְאֵה, לְמַטָּה בְּתוֹךְ  
 שְׁמֵרֵי תִיּוֹן הַשְּׁמֵרִים הַרְעִים, יֵצֵא מִכְּפִיעַ  
 אַחֵר, מִקְטָרְג, מִזִּיק בְּדָמוֹן, וְהוּא בְּסוּד דְּמוֹת  
 אָדָם. בְּשִׁקְרָב לְתוֹךְ הַקְּדוֹשׁ, בִּיּוֹן שְׁמֵעָר מִשָּׁם  
 וְרוֹצֵה לְרִדֵּת לְמַטָּה, רוֹצֵה לְהַתְּלִיב בְּלְבוֹשׁ  
 לְהַזִּיק אֶת הָעוֹלָם. וַיּוֹרֵד הוּא וּמִרְכְּבוֹתָיו.  
 וְהַלְבוֹשׁ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא לוֹקֵחַ - תַּבְנִית שׂוּר,  
 דְּמוֹת שׂוּר, וְרֵאשׁוֹן לְנִזְיָקִין מֵאוֹתָם אֲרַבְּעָה. הוּא  
 שׂוּר. וְהֵם אֲרַבְּעָה אָבוֹת לְהַזִּיק לְעוֹלָם, וְכָל

שְׁלֹשֶׁת אַבוֹת הַנְּזִיקִין פָּרַט לַשּׁוֹר, כִּלָּם שָׁלוֹ, וְעַל  
זֶה פָּתוּב וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר.

מַה זֶה אֵכֵל עֹשֶׂב? הֲרֵי דַרְשָׁנוּ בּוֹ, אֲבָל עֶקֶר  
הַדָּבָר מִתְמַצִּית שֶׁל לֶחֶם וְשִׁבְעָה מִיַּי דָּגָן  
אֵין לוֹ בָּהֶם חֵלֶק. וּמִשּׁוֹם כִּךָ הָאֵם לֹא הִיְתָה  
שָׁם, וְלֹא נָאָה לָּהּ לְהִיּוֹת שָׁם. וּמִשּׁוֹם שֶׁהָאֵב הָיָה  
יֹדֵעַ אֶת רַחֲמָנוֹת הָאֵם וְדַרְכָּהּ, אָמַר לְמֹשֶׁה, בְּנֵי  
אֱהוֹבֵנִי, הֲעֵצָה בָּזָה תִּמְיֵד בְּשִׁנְיָהֶם. וְזֵהוּ שֶׁלְּחֹשׁוּ  
לִי בְּלַחֲשׁ, שְׁלֹא רְאוּי לְגִלוֹת, שֶׁחֲבֵן לֹא יֵדַע,  
וַיִּרְאֶה שֶׁהֲרֵי רְצוּעָה מוֹכֵנָה, וְתִמְיֵד יִפְחַד. אֲבָל  
שִׁנְיָהֶם בְּעֵצָה זֹו וּבְעֵצָה אַחַת.

בֵּיא וַיִּרְאֶה, פָּתוּב וַיִּרְאֶה הָעַם כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה. מִי  
זֶה הָעַם? הֵם הָעַרְב רַב. מִי הָעַרְב רַב? וְכִי  
לוֹדִים וְכוּשִׁים וְכַפְתּוּרִים וְתוֹנֵגְרָמִים הָיוּ, שֶׁקָּרְאוּ  
לָהֶם עַרְב רַב? וְהֵלֵא מִצְרַיִם הָיוּ, וּמִמְצָרַיִם  
נִסְעוּ. וְאֵלוֹ הָיוּ עַרְבוּבִיָּה שֶׁל עַמִּים רַבִּים, כִּךָ  
הָיָה לוֹ לְכַתּוּב: עַרְב רַב עָלוּ אִתָּם לְפִי הָעַרְבוּבִיָּה  
שֶׁלָּהֶם.

אֵלֶּיךָ עָרַב רַב עֲלֶיךָ אַתֶּם - עִם אֶחָד הָיָה וְלִשְׁוֹן  
 אַחַת, אֲבָל כָּל מְבַשְּׂפֵי מִצְרַיִם וְכָל  
 חֲרָטְמֵיהֶם הָיוּ אֵלֶיךָ, שָׁכַתוּב בָּהֶם (שמות ז) וַיַּעֲשׂוּ  
 גַם הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם. שָׁרְצוּ לְעַמֹּד בְּנֶגֶד  
 נִפְלְאוֹת תְּקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שָׁרְאוּ הַנְּפִסִּים  
 וְהַנְּפִלְאוֹת שָׁעֲשָׂה מִשָּׁה בְּמִצְרַיִם, חָזְרוּ לְמִשָּׁה.  
 אָמַר תְּקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה, אֵל תִּקְבַּל אוֹתָם.  
 אָמַר מִשָּׁה, רַבּוֹן הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שָׁרְאוּ גְבוּרְתְּךָ הֵם  
 רוֹצִים לְהִתְנַיֵּר. יִירְאוּ גְבוּרְתְּךָ בְּכָל יוֹם, וַיִּדְעוּ  
 שְׂאִין אֵלֹהֵי מִבְּלָעֲדִידְךָ. וְקִבַּל אוֹתָם מִשָּׁה.

לָמָּה קָרָא לָהֶם עָרַב רַב? אֵלֶּיךָ כָּל מְבַשְּׂפֵי  
 מִצְרַיִם הָיוּ, וּבְרֵאשֵׁם יוֹנוֹם וַיִּמְכְּרוּם,  
 וּבִשְׁעוֹת הַיּוֹם הָיוּ עוֹשִׂים בְּשִׁפְיָהֶם תְּמִיד. וְכָל  
 הַמְּבַשְּׂפִים הִלְלוּ הָעֲלִיוֹנִים הָיוּ מִסְתַּכְּלִים מִבְּאֶשֶׁר  
 נוֹטָה הַשָּׁמֶשׁ, מִרְאשִׁית שֵׁשׁ שְׁעוֹת וְחֲצִי עַד  
 רְאשִׁית תִּשְׁעֵי וְחֲצִי, שֶׁהֵינּוּ עָרַב הַגָּדוֹל. כָּל אוֹתָם  
 מְבַשְּׂפִים קִטְנִים, מִתְחַלֵּת תִּשְׁעֵי וְחֲצִי עַד חֲצוֹת  
 הַלַּיְלָה.

אֹתָם עֲלִיזִים שָׂבָהּם הָיוּ מִסְתַּכְּלִים מִכַּשְׁנוּטָה  
 הַשָּׁמֶשׁ, שֶׁהָרִי אֵז מִתְחִילִים תִּשְׁעַ מֵאוֹת  
 וְתִשְׁעִים וְחָמֵשׁ דְּרָגוֹת לְשׁוּמְטָ עַל הָרִי הַחֲשֵׁף,  
 וְרוּחָם הָיְתָה מְשׁוּמְטָת עַל כָּל אוֹתָם מִכַּשְׁפִּים  
 (דְּרָגוֹת) בְּכַשְׁפֵיהֶם. וְאֵלֶּה הָיוּ עוֹשִׂים כָּל מֵה שֶׁהֵם  
 רוֹצִים, עַד שֶׁכָּל הַמְצָרִים בְּאֵלֶּה הָיָה מְכַבְּתָם.  
 וְקָרְאוּ לָהֶם עֲרַב רַב, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עֲרַב קָטָן,  
 מִתִּשְׁעַ שְׁעוֹת <sup>(דף קצא ע"ב)</sup> וְחֲצִי וּמִטָּה, זֶה עֲרַב קָטָן.  
 וְשְׁנֵי עֲרַבִים הֵם, וְעַל כֵּן וְגַם עֲרַב רַב עָלָה אֹתָם.  
 וְחִכְמָתָם הָיְתָה רַבָּה, וְהֵם הִסְתַּכְּלוּ בְּשְׁעוֹת  
 הַיּוֹם, וְהִסְתַּכְּלוּ בְּדִרְגַת מִשְׁהָ, וְרָאוּ  
 שֶׁהָרִי בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשֵׁשׁ מִשְׁהָ: בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת  
 רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם, שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בָּהֶם,  
 (בְּגִלְלֵ שֵׁשׁ) בְּשֵׁשׁ דְּרָגוֹת עֲלִיזוֹת שְׁאוּחִזִים כּוּ (שְׁאוּחִזִי  
 בָּהֶם). וּבְכָל הַצְּדָדִים הָיָה בְּשֵׁשׁ, וּבְעֵטְרוֹת הַשֵּׁשׁ  
 הִלְלוּ הָיָה עֲתִיד לְרֹדֵת מִן הַהָר, שֶׁכְּתוּב כִּי בְּשֵׁשׁ  
 מִשְׁהָ לְרֹדֵת מִן הַהָר.

**מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן,** (שְׂפָרָה לְמִדְנֹה, שְׂפָאוֹתָהּ  
 שָׁעָה שְׁנֵי־דַ מִשָּׁה וְקִבֵּל הַתּוֹרָה לְבִדּוֹ בְּלָלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא  
 קִבֵּל הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם. וְאַפְלוּ מִגִּלְתֵּי אֶסְתֵּר שְׂפָתוֹב (אֶסְתֵּר ט) וְקִבֵּל  
 הַתּוֹרָה, וְקִבְּלוּ הַתּוֹרָה הִנֵּה צָרִיף לְהִיּוֹת! מָהוּ וְקִבֵּל? אֵלֶּא זֶה מִשָּׁה  
 שְׁהוּא הַתּוֹרָה, בְּלָלוֹת כָּל הַתּוֹרָה. וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן) לְמָה  
 עַל אֶהְרֹן? כִּדֵּי לְהַכְּלִיל בְּצַד הַיְמִינִי, שְׁחֵרֵי  
 הֵם הַשְּׁמַאֲלִי רָצוּ מִמֶּנּוּ, וְכִדֵּי שְׂיִהְיֶה כָּלוּל  
 בַּיְמִינִי, הַתְּכַנְּסוּ עַל אֶהְרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם  
 עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. (אֱלֹהִים וְדַאי רָצוּ צַד הַשְּׁמַאֲלִי. אֲשֶׁר יִלְכּוּ,  
 אֲשֶׁר יִלְךְ הִנֵּה צָרִיף לְהִיּוֹת! מָהוּ אֲשֶׁר יִלְכּוּ? אֵלֶּא אֱלֹהִים, שֵׁשׁ מִדְּרָגוֹת  
 הֵן, (שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה), כָּלֵם בְּצַד הַשְּׁמַאֲלִי שֶׁל אֱלֹהִים, שֵׁשׁ הֵן. שָׂאֵם  
 תֹּאמַר שְׁחֵרֵי הֵן שְׂבַע, אוֹתוֹ הָאֱלֹהִים הַעֲלִיזוּ לֹא נִכְנָם בְּכָלֵל).

**בֹּא וּרְאֵה, כָּל זְמַן שְׁחֵיָה מִשָּׁה בְּמִצְרַיִם, לֹא**  
**הִזְכִּיר הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים, אֵלֶּא שֵׁם שֶׁל ה',**  
**וְעַל זֶה קָנְשָׁה לוֹ לְפָרְעָה, כִּדֵּי שְׂלֵא יִהְיֶה תִקּוּף**  
**לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא יִתְחַזַּק בְּעוֹלָם. עַכְשָׁו רָצוּ**  
**אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר, וְזֶהוּ קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. לָנוּ**  
**דְּוָקָא, שְׂאֵנוּ צָרִיכִים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה לְחִזּוֹק אֶת**  
**הַצַּד שְׂלָנוּ, שְׁחֵיָה דְחַיֵּי עַד עַכְשָׁו.**

אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ. מָה אָמְרוּ? אֵלֶּא כֹּךְ אָמְרוּ,  
אֲנִי רוֹאִים שְׂאֵתֶם יִשְׂרָאֵל, כָּל טוֹב וְכָל  
הַכְּבוֹד שֶׁל הָעוֹלָם לָכֶם, וְאֲנִי דְחוּיִים בַּחוּץ.  
שְׁלָכֶם - (שמות יג) וְה' הִלֵּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם. אַף כֹּךְ  
אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁה' הוֹלִיךְ  
לְפָנֵיכֶם. שְׁחַרְי יֵשׁ לָנוּ רְשׁוֹת לַצַּד שְׁלָנוּ לְלֶכֶת  
אַף כֹּךְ לְפָנֵינוּ, אִם נִזְמַן לוֹ מַעֲשֵׂה.

בֵּא וּרְאֵה, כָּל עֲנֵנֵי הַכְּבוֹד שֶׁהִלְכוּ בַּמִּדְבָּר, לֹא  
הָיוּ מְכַסִּים אֵלֶּא רַק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָדָם,  
וְאוֹתוֹ עֲנַן כְּבוֹד שֶׁכָּתוּב וְה' הִלֵּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם,  
הוֹלִיךְ לְפָנֵיהֶם. וְהָעָרֶב רַב הִלָּלוּ, וְכָל אוֹתָן  
בְּהִמּוֹת, צֵאן וּשְׁוֹרִים, הָיוּ הוֹלְכִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה  
בְּאַחֲרוֹנָה. וּבֵא רְאֵה, כָּל אוֹתָם אֲרֻבָּעִים שָׁנִים  
שֶׁהִלְכוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, שׁוֹם לְכֹלֹךְ וּמִנּוּף לֹא  
הָיָה בְּתוֹךְ הָעֲנָנִים בְּפָנִים. וְעַל זֶה צֵאן וּבְקַר  
שְׁחָיו אוֹכְלִים עֹשֵׁב הָיוּ בַּחוּץ, וְכָל אוֹתָם  
שִׁשּׁוּמְרִים אוֹתָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲפָא, אִם כָּה, אוֹתָם עָרַב רַב  
 לֹא הָיוּ אוֹכְלִים מִן הַמֶּזֶן? אָמַר לוֹ, וַדַּאי  
 כָּה הוּא, אֲלָא רַב מַה שְּׁנוֹתָנִים לָהֶם יִשְׂרָאֵל,  
 כְּמִי שְׁנוֹתֵן לְעַבְדּוֹ. וּמָפָה הָיוּ אוֹכְלִים? מִתְמַצִּית,  
 מַה שְּׁנִשְׂאָר אַחַר תְּרִתִּים, פָּסְלָת. וְהַפְתּוּב מִכְרִיז  
 וְאוֹמֵר, (שם מז) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּזֶן  
 אַרְבָּעִים שָׁנָה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אַחֲרִים. וַיֵּרְאוּ  
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מֶזֶן הוּא, וְלֹא שְׂאָר הָעָרַב רַב,  
 צֵאן וּבְקַר שִׁהִיוּ בִּינֵיהֶם.

עַד עַכְשָׁיו הָיוּ כְּנוּעִים אוֹתָם עָרַב רַב, וְעַכְשָׁיו  
 עָמְדוּ וַרְצוּ מַעֲשֶׂה לְחֹזֵק אֶת הַצַּד הָאֲחֵר,  
 וַאֲמָרוּ, אוֹ נִתְּיָה בְּלָנוּ עִם אַחַד וְנִתְּיָה בְּכָל  
 עַמְכֶם, אוֹ שְׂיִתְּיָה לָנוּ מִי שְׂיִלְךָ לְפָנֵינוּ כְּמוֹ  
 שְׂהוּלְךָ אֱלֹהֵיכֶם לְפָנֵיכֶם. אָמַר אַחֲרָן, חַס וְשָׁלוֹם  
 שְׂאֵלָה יִשְׁתַּתְּפוּ בְּעַם הַקְּדוֹשׁ לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּכָל  
 אַחַד, וְלֹא יִתְעַרְבוּ הָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּעַם הַזֶּה בְּכָל  
 אַחַד, אֲלָא טוֹב לְתַפְרִידֵם מִתּוֹךְ הָעַם הַקְּדוֹשׁ עַד  
 שְׂיִבֵּא מִשָּׁה.

וְאַחֲרָיו הִתְבַּוֵּן לְטוֹב, אֲלֵא שֶׁהָיוּ רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל  
שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ עִמָּהֶם בְּלֵב. וּמִשׁוֹם כֵּן,  
כִּשְׁפָא מִלְּשׁוֹן הַצְּטִירָה לְבָרֵךְ וּלְלַבֵּן אֶת הָעַם  
הַקְּדוֹשׁ מֵאוֹתוֹ חֲטָא, וְהִשְׁקָה אוֹתָם הַשְׁקִיחַ, עַד  
שֶׁכָּלֶם נִבְרְרוּ וְלֹא נִשְׁאַרְהָ בָהֶם פְּסֻלַּת (דף קצב ע"א)  
בְּלֵל.

אָמַר לָהֶם אַחֲרָיו, פָּרְקוּ נְזִמֵי הַזֹּהֵב. וְכִי לֹא הָיָה  
לָהֶם זֶהֱב אַחֵר? אֲלֵא אָמַר אַחֲרָיו, בְּעוֹד  
שֵׁישׁ לָהֶם קִטְטָה עִם בְּנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם, יִתְעַכְּבוּ,  
וּבֵין כֵּן יִבֹּא מִלְּשׁוֹן כֹּה וְרֵאֵה, שְׁנֵינוּ קָשִׁים גְּרִים  
לְיִשְׂרָאֵל כִּסְפֵּיחַת בְּבִשָּׁר חֲחִי, כָּל שֶׁכֵּן אֵלֶּה שְׁלֹא  
הָיוּ גְרִים כְּרֵאוֹי. מַה הֵם עָשׂוּ? וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעַם  
אֶת נְזִמֵי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵיהֶם. כִּמָּה אֲלֵפִים  
וּרְבָבוֹת הָיוּ מִנְזִמֵיהֶם שָׁם.

מַה כָּתוּב? וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצֵּר אֹתוֹ בַּחֲרָט וְגו'.

אַחֲרָיו לֹא נִשְׁמַר מֵאוֹתָם שְׁנֵי חֲכָמִים שֶׁהָיוּ  
בְּרֵאשִׁיחָם שָׁל אוֹתוֹ עָרַב רַב, אֶחָד מֵהֶם הָיָה  
לְפָנָיו, וְהֵאֲחֵר הָיָה עוֹשֶׂה בְּכִשְׁפִים. כִּיּוֹן שֶׁשְׁנֵיהֶם

הַתִּיעֵצוּ בְּאַחֵר, לְקַחוּ אֶת אוֹתוֹ זֶהב, (אָמַר) שְׁנֵי  
שְׁלִישׁ בְּיַד אַחַת, וְשְׁלִישׁ בְּיַד הָאַחֶרֶת. מִשּׁוֹם  
שֶׁכֶּף צָרִיךְ בְּאוֹתוֹ מִיֵּן שָׁל כִּשּׁוֹף.

בְּכַה רַבִּי שְׂמַעוֹן, אָמַר, אִי חֹסִיד קְדוֹשׁ, אֲהַרֵּן  
מִשּׁוֹחַ שֶׁל הָאֵל הַגָּדוֹל, בְּחִסְדוֹתָךְ נִפְלוּ  
בְּמַה מִהָעַם הַקְּדוֹשׁ, וְאַתָּה לֹא הֵייתָ יוֹדֵעַ  
לְהִשָּׁמֵר. מָה עָשׂוּ? כִּשְׁהִנִּיעוּ שֵׁשׁ שְׁעוֹת וְהַיּוֹם  
הָיָה בְּמִשְׁקַל, לְקַחוּ אֶת אוֹתוֹ זֶהב שֶׁפָּרְקוּ  
מֵאַזְנֵיהֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁמִּי שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת  
כִּשּׁוֹף, לֹא מִתְבַּקֵּשׁ לְחוּם עֵינָיו עַל מָמוֹן. וְהֵם  
אוֹמְרִים, הִשָּׁעָה עוֹמְדָת לָנוּ, אִם אֵינָנוּ מְעַכְבִּים.  
זוֹ אֵינָה שְׁעָה לְחוּם עַל הַזֶּהב. מִיָּד - וַיִּתְּפְּרוּ  
כָּל הָעָם. מָה זֶה וַיִּתְּפְּרוּ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מַלְכִים-א)  
מִפְּרֶק הָרִים וּמִשִּׁבְרֵי סְלָעִים, שָׁהֲשִׁחִיתוּ וְשִׁכְּרוּ  
אֶת אֲזֵנֵיהֶם. בְּכַה בְּמִקְדָּם וְאָמַר, אִי עִם קְדוֹשׁ  
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא.

פָּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּבִכָּיָה וְאָמַר, (שְׁמוֹת כ"א) וְהִגִּישׁוּ  
אֲדָנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְגו'. תְּרֵי פִרְשׁוּהָ

הַחֲבֵרִים, הָאֵזֶן שֶׁשָׁמְעָה בְּסִינֵי (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים וְגו', וְהוּא פָּרַק עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם  
מֵעָלָיו וּמָכַר עֲצָמוֹ לְאַחַר - תִּרְצַע. וְאֵלוֹ הִרְשָׁעִים  
הַחֲתִיבִים, אֲנָשִׁים רָעִים, בְּתִשׁוּקָתָם לַחֲזֹר לְסִרְחוֹנָם  
לֹא רָצוּ מִנְּשִׂיָהֶם וּבְנִיָּהֶם אֲלֵא הִשְׁחַתְּתָה דְרָכָם  
(אֲזִינֵיהֶם), וְהִתְפָּרְקוּ מֵעַל שָׁל שָׁמַיִם שֶׁצָּוָה אוֹתָם  
מִשָּׁה וְשָׁבְרוּ אֲזִינֵיהֶם, שָׂאִין לָהֶם חֵלֶק בַּשָּׁם  
הַקָּדוֹשׁ וְהָעַם הַקָּדוֹשׁ.

מָה עָשׂוּ? חֵלְקוּ שְׁנֵיהֶם אוֹתוֹ הַזֶּהב, אֶחָד נָטַל  
שְׁנֵי שְׁלִישִׁים, וְאֶחָד שְׁלִישִׁי. עָמְדוּ בְּנִגּוּד  
הַשָּׁמַיִשׁ בַּשָּׁשׁ שָׁעוֹת. עָשׂוּ כְּשִׁפְיָהֶם וְכִשְׁפּוֹ  
בְּלִהְיֵיהֶם בַּכְּשׁוּף שֶׁל הַפֶּה. בֵּינוֹן שֶׁהִנְיָעָה רֵאשִׁית  
הַשָּׂעָה הַשְּׂבִיעִית, שְׁנֵיהֶם חֲרִימוּ יְדֵיהֶם עַל יְדֵי  
אֶחָד, (וּמִנּוֹן שֶׁמִּתִּיד שֶׁל שְׁנֵיהֶם נָטַל יָד אַחַת וְלֹא יוֹתֵר?) שְׁפָתוֹב  
וַיִּקַּח מִיָּדָם. שְׁנֵיהֶם הָיוּ וְלֹא יוֹתֵר. בֵּינוֹן שֶׁהוּא  
קָבַל מִיָּדָם (שְׁתִּים, וְלֹא יְדֵיהֶם), יֵצֵא קוֹל וְאָמַר, (מִשְׁלֵי יא)  
יָד לְיָד לֹא יִנָּקָה רָע, שְׁפָתוֹב כִּי בָרַע הוּא. הִבִּיא  
רָע לְעוֹלָם.

סוֹד הַדְּבָר - אֹתָם הַחוֹטְאִים הִרְשָׁעִים מְכַשְּׁפִים  
 בְּנֵי בְלָעָם הַחוֹטְאִים, בְּנֵי בְנֵי יוֹשֵׁב לְבֶן הַרְשָׁע,  
 רְאוּ שָׂכָר שֶׁל בְּרָכָה הִיא בְיָמֶיךָ, וּמִתְיַמֵּן  
 מִתְחַזְּקֵת תָּמִיד (יוֹתֵר), אָמְרוּ, אִם יִהְיֶה בַּעַד הַזֶּה  
 אוֹתוֹ רֹאשׁ שֶׁל תְּיַמֵּן, תִּירֵי הַעֲצָמָה שֶׁלָּנוּ כְּרֹאוּי.

בֵּינוֹן שֶׁהֵנִיעַ שְׁבַע שָׁעוֹת שֶׁל הַיּוֹם, נִתְּנוּ לוֹ  
 לְאַחֲרוֹן מִיָּד. אִם הוּא הִיָּה אוֹמֵר לָהֶם  
 שִׂימוּ אוֹתוֹ בְּאֶרֶץ בְּתַחֲלָה וַאֲנִי אֶטַל - לֹא הָיוּ  
 יְכוּלִים בְּכַשְׁפֵיהֶם לַעֲשׂוֹת כָּלוּם. אֶלֶּא נֶטַל מִיָּדָם.  
 וְהִכְתוּב מִתְרַעַם וְאוֹמֵר, וַיִּקַּח מִיָּדָם. רְאוּ מָה  
 עָשָׂה אַחֲרוֹן אִישׁ נְבִיא, אִישׁ חָכָם, שֶׁלֹּא יָדַע  
 לְהִשָּׁמֵר. שָׂאֵלוּ נֶטַל מִן הָאֶרֶץ, כָּל כְּשָׁפִים  
 שֶׁבְּעוֹלָם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ. אֲבָל בְּמָה  
 הַצְּלִיחוּ בַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה? מִשּׁוֹם שֶׁוַיִּקַּח מִיָּדָם, וְלֹא  
 מִן הָאֶרֶץ.

וַיַּצַּר אֶתוֹ בַּחֲרָט. לֹא כִּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם  
 שֶׁעָשָׂה צִיּוּרִים בְּמַחֲוֹנָה אוֹ בְּדָבָר אַחֵר.  
 אֶלֶּא בַּאֲתוֹב לְהוֹכִיחַ אֶת הַדְּבָר, שֶׁאַחֲרוֹן לֹא

יֵדַע לְהִשָּׁמֵר. אֵלֹהֵי כְּשֶׁנֶּטֶל מִיַּדֵּיהֶם הָיָה זִרְק  
לְאָרֶץ, וְיָאֵף עַל גַּב שְׂאֵחַר כָּךְ יִטַּל אוֹתוֹ, אִם לֹא  
הָיָה (דף קצב ע"ב) מִצְלִיחַ הַמַּעֲשֶׂה הָרַע הַזֶּה. אֲבָל כִּפּוּל  
הָיָה סִיּוּעַ רַע, שְׂלָקַח זָהָב וּמָמֹנוּ מִהָעֵינַי, רַע אַחֲרֵי  
רַע. מַה זֶה וַיִּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרָט? שְׂשֻׁם אֶת כָּל הַזָּהָב  
בְּכִים אַחֲרֵי וַיִּשְׁמַר מִהָעֵינַי, וְאִם הַכֹּל עָלָה לְמַעֲשֶׂה.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ מְצִאנוּ שְׂכָךְ הָיָה אוֹמֵר, בֵּן  
יְחִיד יוֹלֵד לְאוֹתוֹ רֵאשׁ הַלְכָן, וּכְשֵׁיכֵאוּ  
אוֹתָם מִבְּשֵׁר הַחֲמוּרִים, יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ  
שְׂיִכְנִים (שׂיכיל) מִרְגְּלֵיּוֹת בְּפַעֲמוֹנֵי זָהָב לֹא דַעַתוֹ,  
וּדְמוּת הַצִּיר בְּצִיּוֹר בַּחֲרָט. מַה זֶה בַּחֲרָט? בַּחֲרָט  
אֲנוּשׁ, זֶהוּ קוּלָמוֹם שֶׁל אֲנוּשׁ הָרָשָׁע שֶׁהִטְעָה בְּנֵי  
אָדָם.

וַיֵּרֵא זֶהוּ בְּרוּר הַדָּבָר, שֶׁאֲנוּשׁ כְּשֶׁהִטְעָה אֶת  
הָעוֹלָם, בְּקוּלָמוֹם הָיָה רוּשֵׁם רֵשׁוּמִים שֶׁל  
כָּל הַדְּמִיּוֹת וְעִבּוּדוֹת זְרוֹת בְּאוֹתוֹ קוּלָמוֹם (רשם)  
(רשום), וְלָכֵן כָּתוּב בַּחֲרָט, אוֹתוֹ שְׂנוֹדַע לַעֲשׂוֹת כָּךְ.  
וְזֶהוּ בְּרוּר הַדָּבָר.

וְהַכֹּל הָיָה, שְׂוֹדָאֵי בָּנִים הַשְּׁלִיף הַזֹּהֵב וְכִסָּה  
 אוֹתוֹ מִן הָעֵינַי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אוֹתָם  
 מִכְּשָׁפִים, וְכִף צָרִיף בְּמִינֵי הַכְּשָׁפִים הַלְלוּ. וְזֶהוּ  
 מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הַכְּשָׁפִים הַלְלוּ - דָּבָר שֶׁצָּרִיף בְּגִלּוֹי  
 לְגַלּוֹת אַחַר כֵּף, צָרִיף הַסְתָּרָה וְכִסּוּי בְּרֵאשׁוֹנָה,  
 שְׂחִיתֵכֶסֶה מִן הָעֵינַי, וְאַחַר כֵּף יֵצֵא הָאֲמֵן  
 לְאֲמָנוֹתָיו. וְדָבָר שֶׁצָּרִיף אַחַר כֵּף כִּסּוּי, צָרִיף  
 בְּרֵאשׁוֹנָה בְּגִלּוֹי.

עֲכָשׁוּ, בְּנֵי אַחֲוֵבֵי, אַחֲוֵבֵי נַפְשֵׁי, מָה אַעֲשֶׂה?  
 וְדָאֵי שֶׁצָּרִיף לְגַלּוֹת. הַקְּשִׁיבוּ וְהַסְתִּירוּ  
 הַדְּבָרִים. בְּצַד הַקְּדֻשָּׁה הַהוּא, אֱלֹהִים אֲמֵת, מְלֶךְ  
 עַל הָעוֹלָם, בְּשִׁלְשָׁה (דְּבָרִים) עוֹלָמוֹת (אֵלוֹ) הַתְּחִיב -  
 בְּבְרִיאָה, בִּיצִירָה, בַּעֲשִׂיָה. וְחֲרֵי נְאֻמַּר הַסּוּד שֶׁל  
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּאֵן. בְּנִגּוּד בְּרִיאָה - וַיִּקַּח מִיָּדָם,  
 דָּבָר שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ עַד עֲכָשׁוּ כְּלוּם. בְּנִגּוּד יִצִּירָה  
 - וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרָט. בְּנִגּוּד עֲשִׂיָה - וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגָל  
 מִסִּבָּה. מִי רָאָה בַּכְּשָׁפִים הָאֵלֶּה בְּכֹל הָעוֹלָם?

עֲבָשׁוּ יֵשׁ לֹאמֵר, וְכִי לֹא כָתוּב וְאַשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ,  
 וְלֹא יוֹתֵר, וְאִזּוּ וַיֵּצֵא הָעֶגְלָה הַזֹּאת, וְעֲבָשׁוּ  
 אֶתָּה אֹמֵר וַיַּעֲשֶׂהוּ עֶגְלָה מִסֶּכֶה? אֵלֶּא חֵם וְשָׁלוֹם  
 שְׂאֵתְרוֹן עֲשֶׂה, וְהִכָּתוּב מוֹכִיחַ, שְׂכָתוּב וַיִּקַּח אֶת  
 הָעֶגְלָה אֲשֶׁר עָשׂוּ. אֲבָל מִמָּה שְׂכָתוּב וַיִּקַּח מִיָּדָם  
 וְכָתוּב וַיֵּצֵר אֹתוֹ, מִכַּח שְׁנֵי אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה הַכֹּל.  
 בְּכִיבּוּל הוּא עֲשֶׂה אֹתוֹ. שָׂאֵם שְׁנֵי אֱלֹהִים לֹא הָיוּ,  
 לֹא הָיָה נַעֲשֶׂה וְלֹא יוֹצֵא לְאִמְנוֹת. אֲבָל מִי גָרַם  
 שְׁנַעֲשֶׂה? שְׁנֵי אֱלֹהִים. (בְּכִיבּוּל וַיַּעֲשֶׂהוּ, הוּא וַדַּאי עֲשֶׂהוּ) בְּעוֹד  
 שֶׁהוּא לֹקַח מִיָּדָם, הֵם עָשׂוּ כְּשִׁפְיָהֶם וְלוֹחֲשִׁים  
 בְּפִיָּהֶם, וּמוֹשְׁכִים רוּחַ לְמִשְׁחָה מִתְצַד הַתַּיִחַר.

וּמֹשְׁכֵי שְׁתֵּי רוּחוֹת בְּאַחַת, אַחַת מִתּוֹכָם וְאַחַת  
 מִתְּנִקְבָּה. שְׂכָשְׁמַת לִבָּשׁ תּוֹכָר בְּדַמוֹת  
 הַשּׁוֹר, הַתְּנִקְבָּה בְּדַמוֹת הַתְּמוֹר, וְשִׁנִּיָּהֶם הָיוּ  
 כְּלוּלִים בְּאַחֶר. לָמָּה שְׁנֵי אֱלֹהִים? אֵלֶּא שׁוֹר תְּרֵי  
 נֶאֱמַר, וְתְמוֹר לָמָּה? מִשּׁוֹם שְׂכָמְכָשְׁפִים הַמְצָרִיִּים  
 תְּלָלוּ כָתוּב בָּהֶם, (יחזקאל כג) אֲשֶׁר בָּשָׂר תְּמוֹרִים  
 בְּשָׂרָם.

וְלִכְּנֹן כָּל אֵלֹהֵי מִיִּשְׂרָאֵל שָׁמַתּוּ הַתַּחֲבָרוּ עִמָּהֶם  
 בְּלִבָּם. וּמִשׁוֹם שָׁהִיו שְׁתֵּי דְמִיּוֹת, כָּתוּב  
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כָתוּב זֶה, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי  
 שְׁנַיִם הָיוּ כְּאַחֵד. אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,  
 הֶעֱלוּךָ וְלֹא כָתוּב הֶעֱלָךָ.

וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכָּה וַיֹּאמְרוּ. לֹא כָתוּב וַיֹּאמֶר,  
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ וַיֹּאמְרוּ, שְׁאֵתְהָרֵן לֹא אָמַר דְּבַר.  
 שְׁנַיִנוּ, מֵאֵה וְעֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ קִנְטָרִים הָיוּ בוֹ. אֵיךְ  
 כָּתוּב וַיִּקַּח מִיָּדָם? וְכִי בְיָדָם הָיוּ כָּל הַקִּנְטָרִים  
 הֶלְלוּ? אֱלֹהֵי מְכַלֵּל שֶׁל אוֹתָם קִנְטָרִים לָקַח מְלֵא  
 יָדֵיהֶם, וְאוֹתוֹ מְעַט הִתְעַלָּה עַל הַכֹּל כְּאֵלֹהֵי הַכֹּל  
 הָיָה בְיָדֵיהֶם.

בֵּינָם וַיֵּרָא מֵהַתּוֹבָה, וַיֵּרָא אֶתְהָרֵן וַיִּכְּנֹן מִזְבֵּחַ  
 לְפָנָיו. אֵי חֶסֶד קְדוּשָׁה, כְּמֵה רְצוֹנָךְ הָיָה  
 לְטוֹב וְלֹא יִדְעָתָ לְהַשְׁמֵר. כִּיּוֹן שְׁזָרְקוּ לְאֵשׁ,  
 הַתְּחִיב כֹּחַ הַצֵּד הָאֲחֵר שֶׁם כְּאֵשׁ, וַיִּצְאָה (דף קצג ע"א)  
 דְּמוֹת שׁוֹר, כְּמוֹ שְׁנַיִם בְּשְׁתֵּי הַמְּשָׁכוֹת שֶׁל  
 הַצֵּד הָאֲחֵר. מִיָּד - וַיֵּרָא אֶתְהָרֵן. מֵה זֶה וַיֵּרָא

אָהָרֵן? רָאָה שְׁהֵצֵד הָאֲחֵר הַתְּחִיב. מִיָּד - וַיִּבֶן  
מוֹצֵב לְפָנָיו. שְׂאֵלְמָלֵא הַקָּדִים וּבָנָה הַמוֹצֵב תּוֹה,  
הָעוֹלָם הָיָה חוֹזֵר לְחֶרְבָּנוּ.

לְלִסְטִים שְׁתִּיָּה יוֹצֵא לְאֶבֶד וּלְחֶרֶג בְּנֵי אָדָם,  
רָאָה לְגִיּוֹן הַמֶּלֶךְ שְׂאֵלְמָלֵא הַקָּדִים  
יוֹצֵא בְּכַח חֹזֵק, מָה עָשָׂה אוֹתוֹ לְגִיּוֹן? שִׂדֵּל אֶת  
הַמֶּלֶךְ לְצֵאת לְדָרְדָּר, וּמָשַׁךְ אוֹתוֹ הַלְגִּיּוֹן לְאוֹתָהּ  
הַדָּרְדָּר. בְּשִׁעְרֵי הַלִּסְטִים הוֹלֵךְ בְּאוֹתָהּ הַדָּרְדָּר,  
רָאָה דְמוּת הַמֶּלֶךְ עוֹמֶדֶת לְפָנָיו. בִּיּוֹן שְׂרָאָה אֶת  
הַמֶּלֶךְ שְׁתִּיָּה הוֹלֵךְ לְפָנָיו בְּדָרְדָּר, מִיָּד גִּרְתַּע וְחוֹזֵר  
לְאֲחֹר.

בְּךָ וַיִּרְא אָהָרֵן שְׁהֵצֵד הָאֲחֵר מִתְנַבֵּר, אָחִי  
בְּרַפּוּאָה וְהַחֲזִיק בְּצֵד הַקְּדֻשָּׁה וְשָׂם אוֹתוֹ  
לְפָנָיו. בִּיּוֹן שְׂרָאָה הֵצֵד הָרַע אֶת דְּיוֹקֵן הַמֶּלֶךְ  
שְׁעוֹמֵד לְפָנָיו, מִיָּד חוֹזֵר לְאֲחֹר וְנִחְלַשׁ כָּחוֹ  
וְחִילוֹ, שְׁתִּירֵי הַתְּחִיב, (מִיָּד וַיִּבֶן מוֹצֵב לְפָנָיו) וְהַמוֹצֵב תּוֹה  
הַתְּנַבֵּר, וְנִחְלַשׁ הֵצֵד הָאֲחֵר.

בַּיָּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, וַיִּקְרָא אֶהָרֵן וַיֹּאמֶר חַג לַה' מִחֵר. חַג לַה', וְלֹא לְעֶגְלָה. וְלִצַּד הַקְּדוּשָׁה עֲשֵׂה, וְלִצַּד הַקְּדוּשָׁה קְרָא וְאָמַר. וְזוֹ הִרְפוּאָה שֶׁהַקְּדוּשִׁים, שְׂאֵלְמָלֵא עֲשֵׂה אֶת זֶה, לֹא עֲמַד הָעוֹלָם עַל מְקוֹמוֹ, וְעַם כָּל זֶה לֹא שָׁכַף רְגֵזוֹ מֵאֶהָרֵן, אִם עַל נֹב שְׂלֵא הַתְּבוּן לְרַע.

אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶהָרֵן, שְׁנֵי הַמְּכַשְׁפִּים הִלְלוּ מִשְׁכַּנּוֹ אוֹתָךְ לְמַה שֶׁרָצוּ, חֲיִיךָ שְׁשֵׁנֵי בְּנֶיךָ יִפְלוּ, וְעַל הַחֲטָא הַזֶּה יָמוּתוּ (וּבַחֲטָא הַזֶּה הֵם יִתְּפְסוּ). זֶהוּ שְׂכַתוּב (דְּבָרִים ט) וּבֵאֶהָרֵן הַתְּאֲנֵף ה' מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ. מַה זֶה לְהַשְׁמִידוֹ? אֵלּוֹ בְּנָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ב) וְאֲשַׁמֵּד בְּרִיּוֹ מִמַּעַל, שְׁפָרְיוֹ שֶׁל אָדָם אֵלּוֹ הֵם בְּנָיו.

בַּיָּא וּרְאֵה, אֶהָרֵן שָׁם אֶת אוֹתוֹ מְזַכֵּחַ לְפָנָיו, וְהַעֲגֵל שָׁב לְאַחֲזָרָיו. בְּנָיו שָׁמוּ אֶת הַצַּד הָאֲחֵר לְפָנָיו, וְצַד הַקְּדוּשָׁה חֹזֵר לְאַחֹר, שְׂכַתוּב (וַיִּקְרָא י) וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי ה'. לְפָנַי ה' שָׁמוּ. נִתְּפְסוּ בַחֲטָא הַזֶּה.

אֶתְהָרֵן חָשֵׁב, שְׁפִינֵתִים יָבֵא מִשָּׁה, וְלִכְּנֹן אֶת אֹתוֹ  
 מִזִּבְחַת לֹא הָרַם מִשָּׁה, שְׁאֵלוֹ הָיָה כְּמוֹ  
 שְׁחֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם, הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן שְׁהַצְמִירָךְ  
 מִשָּׁה - לְנִתִין אֶת אֹתוֹ מִזִּבְחַת הָיָה צָרִיף, כְּמוֹ  
 שְׁהַתְּנִיבָא הַנְּבִיא עָדוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל,  
 וְנִבְּוֵאתוֹ עַל אֹתוֹ מִזִּבְחַת הַיְתָה. אֲבָל כָּאֵן הָיָה  
 דְּבָר אַחֵר כְּמוֹ שְׁנִתְּכָאֵר. וְכַתּוּב וַיִּקַּח אֶת הָעֶגְלָה  
 אֲשֶׁר עָשׂוֹ, וְלֹא כְּתוּב וַיִּנְתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ.

בַּיָּד וְרֵאָה, וַיִּקְרָא אֶתְהָרֵן - הוּא הַכְּרִיז בְּקוֹל  
 וַיֹּאמֶר. כְּתוּב כָּאֵן וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר, וְכַתּוּב  
 בְּיוֹנָה וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר. מַה שָּׁם הַכְּרִיז לְדִין, אִם  
 כָּאֵן הַכְּרִיז לְדִין. חַג לַה' מִחֵר, נִבְּוֵא נִבְּוֵאָה  
 בְּאוֹתָהּ רוּחַ שָׁל מִזִּבְחַת, שְׁעֵתִיד תְּדִין לְשָׂרוֹת  
 עֲלֵיהֶם. חַג לַה', לַעֲשׂוֹת בְּכֶם דִּין.

וַיִּשְׁלַח רִיבִים חָיו: אַחֵר, וַיִּנְּף ה' אֶת הָעָם.  
 וַאֲחֵר בְּבְנֵי לְוִי. וַאֲחֵר שְׁהַשְּׁקָה אֶת בְּנֵי  
 יִשְׂרָאֵל. וְחִינּוֹ חַג שָׁל בְּנֵי לְוִי. לַה' - שְׁוִינְפָה ה'.  
 מִחֵר - שְׁהַשְּׁקָה אוֹתָם מִשָּׁה. וְלָנוּ בְּאוֹתוֹ לִילָה,

וּלְמַחֵר נִמְצְאוּ נְפוּחִים וּמֵתִים. וְאוֹתָם הַמַּיִם הָיוּ  
 מְכַשְׁפֵּשִׁים בְּמַעֲיָהֶם כָּל הַלְיָלָה, וּבִבְקָר נִמְצְאוּ  
 מֵתִים, וְלִבְנֵי חַג לַה' מָחָר. וְכָל הַרְפוּאָה שֶׁעָשָׂה  
 אַחֲרָיו, מִשּׁוֹם שְׂכֵתוֹב וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו.

**בא** וַיֵּרָא, (אותו מזבח של קדשה הנה) שְׂכֵתוֹב וַיֵּרָא אֶת  
 הָעֲגֹל וּמַחֲלֹת, וְאֵלָיו מִזְבֵּחַ לֹא כָתוּב. שְׁהָרִי  
 אַחֲרָיו יֵדִיעָה הָיָה יוֹדֵעַ שְׂכֵתוֹב (שמות כב) זָבַח  
 לְאֱלֹהִים יִתְרָם בְּלֹתֵי לַה' לְבָדוֹ, וַדַּאי נִצַּל אַחֲרָיו  
 בְּעֵצָה טוֹבָה שֶׁהִנְהִיג לְנַפְשׁוֹ, וְהַכֹּל בְּרָצוֹן שְׁלֵם  
 טוֹב, שֶׁלֹּא הִתְכַּוֵּן לְרַע.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲפֹא, וַדַּאי כִּדְ הוּא,  
 וַיִּשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ. אֲבָל יִרְבְּעָם שֶׁעָשָׂה  
 עֲגֹלִים, תְּרֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ, וְעֲגֹל עָשׂוּ. אָמַר לוֹ,  
 וַדַּאי, וּפְרָשׁוּתָהּ, אֲבָל יִרְבְּעָם חָטָא וְהִחֲטִיֵּא, וְלֹא  
 כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ. שְׁוַדַּאי חָטָא רַע עָשָׂה, וּבִמְלָכוֹת  
 חָטָא.

אָמַר יִרְבְּעָם, תְּרֵי וַדַּאי שְׁהָרִי צַד הַקְּדוּשָׁה לֹא  
 שׁוּרָה אֵלֶּא רַק בְּלִבּ כָּל הָעוֹלָם, וְזוֹ

ירושלים. אני לא יכול למשך את אותו הצד  
 לכאן, מה אעשה? מיד - (מלכים א יב) וינעץ המלך  
 ויעש וגו'. נטל עצה רעה. אמר, הרי <sup>(דף קצג ע"ב)</sup> הצד  
 האחר שנמשך מיד לכל מקום, וכל שכן פארץ  
 הוה, שתשוקתו לשרות בתוכה, אבל לא יכול  
 להתלבש אלא רק בדמות של שור.

שני עגלים למה? אלא אמר ירבעם, <sup>(במצרים ובמדבר)</sup>  
 במדבר היו אותם מכשפים, שכתוב <sup>(יחזקאל</sup>  
<sup>כג)</sup> בשר חמורים בשרם. <sup>(לא אותם מצרים, אלא)</sup> כאן  
 אותן שתי רוחות רעות יתלבשו כראוי, זכר  
 ונקבה הם. שחרי הזכר תיה בבית אל, והנקבה  
 היתה ברן. ומתוך שכתוב נפת תטפנה שפתי  
 זרה, נמשכו ישראל אחריו יותר, שכתוב וילכו  
 העם לפני האחד עד דן. ומשום כך היו שני  
 עגלים, ומשך אותם ירבעם לארץ הקדושה, והיה  
 חטא עליו ועל כל ישראל, ומנע פרכות מן  
 העולם, ועליו כתוב <sup>(משלי כח)</sup> גוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'.

וְעַל כֵּן הָיוּ הָעֲנָלִים, שְׁתֵּרֵי הַלְבוּשׁ הַרְאֵשׁוֹן  
 שְׁמֵת־לִבָּשׁ הַצַּד הַאֲחֵר הוּא שׁוֹר, כְּמוֹ  
 שְׁנֵת־כַּאֲר. וְאִם תֹּאמֶר, לָמָּה הוּא עֲנָל וְלֹא שׁוֹר?  
 אֲלֹא וַדַּאי כָּךְ רָאוּי, וְכֵן כָּל הַצְּדִדִים, רֵאשִׁית  
 הַלְבוּשׁ הוּא קָטָן, וַחֲרֵי בְּאֲרָנוּ.

וְלָכֵן, בְּנֵי אֱהוֹבֵי, בִּינוֹן שְׁרָצוּ אֱלֹהִים, וּבְצַד שָׁל  
 אֱלֹהִים נִבְנָה הַמַּעֲשֵׂה, הָאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ,  
 הָאִם, שְׁאוֹחָזֶת תָּמִיד בְּזֵרוּעַ הַמְּלָךְ וּמַעֲלָה אֶת  
 הָרְצוּעָה, לֹא הִיָּתָה שָׁם, וְהַצְּטִרְךָ מֵעֵשֶׂה לְהִיּוֹת  
 שָׁם בְּמִקוּמָה. בִּינוֹן שְׁרָמוֹ לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,  
 הַסֵּתִיבֵל.

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רָמוֹ לוֹ, אִי מֵעֵשֶׂה הָרְצוּעָה הַנְּאֻמָּן,  
 כְּמָה חֹזֵק כַּחַד, כְּמָה גְבוּרָתְךָ גְדוּלָה.  
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רָמוֹ לוֹ, שְׁכָתוּב וְעֵתָה הַנִּיחָה לִי -  
 הָרִי אַחַד. וַיַּחַד אִפִּי בָהֶם וְאִכְלָם - הָרִי שְׁתַּיִם.  
 וְאַעֲשֵׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גְדוֹל - הָרִי שְׁלֹשׁ. חֲכָמְתוֹ שָׁל  
 מֵעֵשֶׂה בְּשִׁלְשֵׁת הַרְמוּזִים הַלְלוּ. אַחַז בְּזֵרוּעַ יְמִינוֹ -  
 בְּנִגְדַת הַנִּיחָה לִי. אַחַז בְּזֵרוּעַ שְׂמְאֵלוֹ - בְּנִגְדַת וַיַּחַד

אפי כהם ואכלים. התחבק בגוף המלך - בנגד  
 ואעשה אותך לגוי גדול. וכשהתחבק בגוף, ושתי  
 זרועות מצד זה ומצד זה, לא יכול להתנענע  
 לצד פעולם. זו היתה חכמתו של משה, (שגדברי)  
 שמיני רמזים של המלך הפיר בכל אחד מהם  
 מאיזה מקום יחזיק, ובתכמה הוא עשה.

באו רבי אלעזר ותיכרים ונשקו ידו. היה שם  
 רבי אבא. אמר, אלמלא לא באתי לעולם  
 אלא לשמע את זה - די לנו. בכה ואמר, וי רבי,  
 כשתסתלק מן העולם, מי יאיר וינלה אורות  
 התורה? דבר זה פחשכה נסתר עד עכשו, שיצא  
 משם, וברי מאיר עד רום תרקיע, וככסא המלך  
 הוא רשום, ותקדוש פרוץ הוא שמח עכשו בדבר  
 הזה. וכמה שמחה על שמחה נוספה מלפני  
 המלך הקדוש. מי יעיר דברי חכמה פעולם הזה  
 כמותך.

בא וראה, מרם תמא אדם, היה עולה ועומד  
 בחכמת האור העליון, ולא היה נפרד מעין

הַחַיִּים. בִּיּוֹן שֶׁהַגִּדִּיל תִּשְׁוֹקְתוּ לְדַעַת וְלָרְדֵת  
 לְמִטָּה, נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶם, עַד שֶׁנִּפְרַד מֵעַיֵן הַחַיִּים,  
 וַיֵּדַע רַע וְעֹזב הַטּוֹב. וְלִכֵּן כָּתוּב (תהלים ח) כִּי לֹא  
 אֵל חֶפֶץ רָשָׁע אֶתָּה לֹא יִגְדֹךָ רָע. מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ  
 בְּרָע, אֵינוֹ לוֹ דַּיּוֹר עִם עַיֵן הַחַיִּים. וְטָרָם שֶׁחֲטָאוּ,  
 הָיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל מְלַמְעָלָה וַיּוֹדְעִים אֶת הַחֲכָמָה  
 הָעֲלִיּוֹנָה וְלֹא פוֹחֲדִים. בִּיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ, אֲפֹלוֹ קוֹל  
 שֶׁלְּמִטָּה לֹא יָכֹלוּ לַעֲמֹד בּוֹ.

כִּמוֹ זֶה, טָרָם שֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל, בְּשַׁעָה שֶׁעָמְדוּ  
 יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, הָעֵבֶרָה מֵהֶם זַהֲמָתוֹ  
 שֶׁל הַנְּחֹשׁ הַזֶּה, שֶׁחָרִי אֵז בְּטוֹל שֶׁל יִצָּר הָרַע  
 הָיָה בְּעוֹלָם, וְדָחוּ אוֹתוֹ מֵהֶם, וְאֵז נִאֲחָזוּ בְּעַיֵן  
 הַחַיִּים וְעָלוּ לְמַעְלָה, וְלֹא יָרְדוּ לְמִטָּה. אֵז הָיוּ  
 מִבִּירִים וְהָיוּ רוֹאִים אֶסְפִּקְלָרִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת,  
 וְעֵינֵיהֶם הוֹאָרוּ, וְשָׁמְחוּ לְהַכִּיר וְלִשְׁמַע. וְאֵז חָגַר  
 אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחֲגוּרוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת  
 הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם הַנְּחֹשׁ  
 הַזֶּה, וְלֹא יִטְמָא אוֹתָם כְּבָרָא שׁוֹנָה.

בִּיּוֹן שְׁחַטְאוֹ בְּעֵגֶל, הֶעֱבְרוּ מֵהֶם כָּל אוֹתָן  
הַדְּרָגוֹת וְהָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְהֶעֱבְרָה מֵהֶם  
חַגּוֹרֵת כְּלֵי תִּיּוֹן שֶׁהִתְעַטְרוּ מֵהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ  
הָעֲלִיּוֹן, וְהִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם הַנְּחֹשׁ הָרַע כְּמִקְדָּם,  
וְנָרְמוּ מִן הַעוֹלָם. וְאַחַר כֵּן מָה כָּתוּב?  
וַיֵּרָא אַחֲרָיו וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מוֹשֶׁה וְהִנֵּה <sup>(דף קצד</sup>  
<sup>ע"א)</sup> קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִנִּשְׁתַּת אֱלֹהֵיו.

בֵּיא וְרֵאֵה, מָה כָּתוּב בְּרֵאשׁוֹנָה? (שמות יד) וַיֵּרָא  
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה. וְכֵן רָאוּ אֶת  
הַזְּהָרִים הָעֲלִיּוֹנִים נֹאזְרִים בְּאִסְפְּקֵלְרֵיהֶם הַמְּאִירָה,  
שְׁכֵתוֹב (שם ב) וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֵת. וְעַל  
תֵּיּוֹם הָיוּ רוֹאִים וְלֹא פוֹחֲדִים, שְׁכֵתוֹב זֶה אֵלֵי  
וְאַנְוָהוּ. אַחַר שְׁחַטְאוֹ, פָּנָיו הִסְרְסוּר לֹא הָיוּ  
יְכוֹלִים לְרֵאֹת. מָה כָּתוּב? וַיֵּירָאוּ מִנִּשְׁתַּת אֱלֹהֵיו.

וּבֵיא רֵאֵה, מָה כָּתוּב בָּהֶם? וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
אֶת עֲדִים מֵהַר חוֹרֵב, שֶׁהֶעֱבְרוּ מֵהֶם אוֹתָם  
כְּלֵי יוֹן שֶׁהִתְחַבְּרוּ בָּהֶם בְּהַר סִינַי, כִּדְרֵי שְׁלֹא  
יִשְׁלַט אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ הָרַע. בִּיּוֹן שֶׁהֶעֱבְרוּ מֵהֶם, מָה

פְּתוּב? וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ  
 לַמִּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמִּחֲנֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָה  
 הַפְּסוּק תְּזַה לָּזֶה? אֵלֶּא כִּיּוֹן שְׂיַדַע מִשָּׁה שְׁהַעֲבְרוּ  
 מִיִּשְׂרָאֵל אוֹתָם כְּלִי זֵיין עֲלִיזוֹנִים, אָמַר, הֲרִי וְדֵאֵי  
 מִכָּאן וְהִלָּא הַנְּחָשׁ הָרַע יָבֵא לְדוֹר בִּינֵיהֶם. וְאִם  
 יַעֲמֵד הַמִּקְדָּשׁ כָּאן בִּינֵיהֶם, יִטָּמֵא. מִיָּד - וּמִשָּׁה  
 יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה הַרְחֵק מִן  
 הַמִּחֲנֶה. מִשׁוּם שְׁמִשָּׁה רָאָה שְׁתָּרִי אִזּוּ יִשְׁלַט  
 הַנְּחָשׁ הָרַע מִה שְׁלֵא הָיָה מִקְדָּם לְכֹן.

וְקָרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד. וְכִי לֹא בְּרֵאשׁוֹנָה אֵהָל  
 מוֹעֵד? אֵלֶּא בְּרֵאשׁוֹנָה אֵהָל סֶתֶם, וְכַעַת  
 אֵהָל מוֹעֵד. מָה זֶה מוֹעֵד? רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר  
 לְטוֹב. רַבִּי אַבָּא אָמַר לְרַע. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר  
 לְטוֹב - מָה מוֹעֵד הוּא יוֹם שְׂמִיחַת הַלְּבָנָה,  
 שְׁנוֹסְפָה בּוֹ קִדְשָׁה, לֹא שׁוֹלֵט בָּהּ פְּגָם, אִף כָּאן  
 קוֹרָא לָהּ בְּשֵׁם תְּזַה, לְהִרְאוֹת שְׁתָּרִי הַתְּרַחֵק  
 מִבִּינֵיהֶם וְלֹא נִפְגְּמָה, וְלָכֵן פְּתוּב וְקָרָא לוֹ אֵהָל  
 מוֹעֵד.

וְרַבִּי אֲבָא אָמַר לְרַע - שְׁחֵרֵי בְּרֵאשׁוֹנָה הָיָה  
אֶהֱל סְתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לג) אֶהֱל בַּל  
יִצְעַן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצָּחַת, וְעִבְשׁוּ אֶהֱל מוֹעֵד.  
בְּרֵאשׁוֹנָה לָתֵת רְפוּאוֹת לְעוֹלָם שְׁלֹא יִשְׁלַט בָּהֶם  
הַמָּוֶת - מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אֶהֱל מוֹעֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר  
(איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי. כָּאֵן נִתֵּן בּוֹ זְמַן וְחַיִּים  
קְצוּבִין לְעוֹלָם. בְּתַחֲלָה לֹא נִפְגְּם - וְעִבְשׁוּ נִפְגְּם.  
בְּרֵאשׁוֹנָה תְּחִבְרוֹת וְזוּוּג לְלִבָּנָה עִם הַשָּׁמַשׁ שְׁלֹא  
יִוָּסְרוּ - עִבְשׁוּ אֶהֱל מוֹעֵד, וְזוּוּגִם מִזְמַן לְזְמַן.  
וּמִשׁוּם כֵּן, וְקָרָא לוֹ אֶהֱל מוֹעֵד, מֵה שְׁלֹא הָיָה  
קָדָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב לִילָה אַחַד וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה,  
וְהָיוּ יוֹשְׁבִים לְפָנָיו רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק  
וְרַבִּי יוֹסִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּרֵי פְתוּב וַיִּתְנַצְּלוּ  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדֵיִם מֵהַר חוֹרֵב, וְאָמְרָנוּ שֶׁנֶּגְרַמּוּ  
מָוֶת עֲלֵיהֶם מֵאוֹתוֹ זְמַן וּמֵעֵלָה וְשִׁלַּט בָּהֶם אוֹתוֹ  
הַנְּחָשׁ הָרַע שֶׁהוֹסֵר מֵהֶם בְּרֵאשׁוֹנָה. יִשְׂרָאֵל  
מִיֵּלָא, אֲבָל יְהוֹשִׁעַ שְׁלֹא חָטָא, תָּאֵם הוֹסֵר מִמֶּנּוּ

אֹתוֹ כְּלִי זֵיץ עֲלִיזוֹן שֶׁקִּבַּל עִמָּהֶם בְּהַר סִינַי אִי  
לֹא?

אִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא הוֹסֵר מִמֶּנּוּ, אִם כֵּן, אִי לָמָּה  
מֵת בְּשֹׂאֵר כָּל בְּנֵי הָאָדָם? וְאִם תֹּאמַר  
שֶׁהוֹסֵר מִמֶּנּוּ, לָמָּה? וַחֲרִי לֹא חָטְא! שְׂחָרִי הוּא  
הָיָה עִם מֹשֶׁה בְּשַׁעַת שֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל. וְאִם תֹּאמַר  
שֶׁלֹּא קִבַּל אֹתָהּ הֶעֱטָרָה בְּהַר סִינַי כִּמוֹ שֶׁקִּבְּלוּ  
יִשְׂרָאֵל, לָמָּה?

פֶּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים יד) כִּי צַדִּיק ה'  
צַדִּיקוֹת אֱהֵב יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְּנִימוֹ. פְּסוּק זֶה  
אָמְרוּ בּוֹ תַּחֲבָרִים מַה שֶׁאָמְרוּ. אֲבָל כִּי צַדִּיק ה'  
- צַדִּיק הוּא וְשִׁמוֹ צַדִּיק, וּמִשׁוֹם כֵּן צַדִּיקוֹת  
אֱהֵב. יִשְׂרָאֵל וְהוּא יִשְׂרָאֵל, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב) צַדִּיק  
וְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה יַחֲזוּ פְּנִימוֹ, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וַיִּתְקַנּוּ  
בְּדַבְרֵיהֶם לְלַכֵּת בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל פְּרָאוֹי.

וּבֹא רֵאֵה, כְּשֶׁדָּן תִּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,  
לֹא הֵן אֹתוֹ אֵלֶּא לְפִי רַב בְּנֵי הָאָדָם. וּבֹא  
רֵאֵה, כְּשֶׁחָטְא אָדָם בְּעֵץ שֶׁאֲכַל מִמֶּנּוּ, גָּרַם

לְאוֹתוֹ עֵין שְׁשׁוּרָה בּוֹ הַמּוֹת לְכֹל הָעוֹלָם, וְגַרְם  
פָּנָם לְהַפְרִיד אִשָּׁה מִבְּעֻלָּהּ, וְעַמֵּד הַחֲטָא שֶׁל  
הַפָּנָם הָיָה בַּלְבָּנָה עַד שְׁעֵמֶדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּחַר סִינִי.  
בֵּינוֹן שְׁעֵמֶדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּחַר <sup>(דף קצד ע"ב)</sup> סִינִי, הָעֵבֶר אוֹתוֹ  
הַפָּנָם שֶׁל הַלְבָּנָה וְעַמֵּד לְהַאִיר תָּמִיד. בֵּינוֹן  
שְׁחֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵגֶל, שָׁבָה הַלְבָּנָה בְּמַקְדָּם  
לְפָנָמָה, וְשָׁלַט הַנְּחָשׁ הָרַע, וְאַחֲזוּ בָּהּ וּמָשַׁךְ אוֹתָהּ  
אֵלָיו וְנִפְנְמָה.

וּבְשִׁידַע מִשָּׁה שְׁחֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל וְהָעֵבֶר מֵהֶם  
אוֹתָם כְּלִי זֵיץ הַקְּדוּשִׁים, יָדַע וַדַּאי  
שְׁחֲרֵי הַנְּחָשׁ אָחֲזוּ בַּלְבָּנָה לְמִשְׁךְ אוֹתָהּ אֵלָיו  
וְנִפְנְמָה. אִזּוּ הוּצִיא אוֹתָהּ בַּחוּץ. וְכֵינוֹן שְׁעֵמֶדָה  
לְהַפָּנָם, אַף עַל גַּב שִׁיְהוּשָׁע עוֹמֵד בְּעֵטְרַת כְּלִי  
תֵינוֹן שְׁלָהּ, בֵּינוֹן שְׁחֲפָנָם שׁוּרָה בָּהּ וְחֲזָרָה לְכַמוֹ  
שְׁנִפְנְמָה בְּחֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם, לֹא יָכוֹל אָדָם  
לְהִתְקַיֵּם, פָּרַט לְמִשָּׁה שְׁשָׁלַט בָּהּ, וּמוֹתוֹ הָיָה  
בְּצַד אַחֵר. וְעַל זֶה לֹא הָיָה בָּהּ רְשׁוּת לְקַיֵּם אֶת  
יְהוּשָׁע תָּמִיד וְלֹא מִיִּשְׁהוּ אַחֵר. וְעַל כֵּן קוֹרְאָ לָהּ

אֵהָל מוֹעֵד, שְׁהָרֵי שׁוֹרָה בָּהּ זְמַן קָצוּב לְכָל  
הָעוֹלָם.

וְלָכֵן סוּד הַדְּבָר - יֵשׁ יָמִין לְמַעְלָה וְיֵשׁ יָמִין  
לְמַטָּה. יֵשׁ שְׁמַאל לְמַעְלָה וְיֵשׁ שְׁמַאל  
לְמַטָּה. יֵשׁ יָמִין לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה. וְיֵשׁ יָמִין  
לְמַטָּה שֶׁהוּא בְּצַד הָאֲחֵר. יֵשׁ שְׁמַאל לְמַעְלָה  
בְּקִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה, לְעוֹרֵר אֲהָבָה, לְהַתְקַשֵּׁר לְלִבָּנָה,  
בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ לְמַעְלָה לְהָאִיר.

וְיֵשׁ שְׁמַאל לְמַטָּה שְׁמִפְרִיד אֲהָבָה שְׁלְמַעְלָה,  
וּמִפְרִיד אוֹתָהּ מִלְּהָאִיר בְּשִׁמְשׁ וּלְהַתְקַרֵּב  
עִמוֹ, וְזֶהוּ הַצַּד שֶׁל הַנְּחֹשׁ הָרַע. שְׁכַאֲשֶׁר הַשְׁמַאל  
הַזֶּה שְׁלְמַטָּה מִתְעוֹרֵר, אִזּוּ הוּא מוֹשֵׁךְ אֶת הַלִּבָּנָה  
וּמִפְרִידָה מִלְּמַעְלָה, וְאוֹרָה נְחֹשֶׁה, וְנִדְבָקָת בְּנְחֹשׁ,  
וְאִזּוּ שׁוֹאֵבֵת מְוֹת לְמַטָּה לְכָל, כִּי נִדְבָקָת בְּנְחֹשׁ  
וּמִתְרַחֶקֶת מֵעֵץ הַחַיִּים, וְלָכֵן גּוֹרָמֵת מְוֹת לְכָל  
הָעוֹלָם. וְזֶהוּ כַּאֲשֶׁר נִטְמָא הַמְקֻדָּשׁ עַד זְמַן קָצוּב  
בְּשִׁמְתֵּת־תְּקִנָּת הַלִּבָּנָה וְשָׁבָה לְהָאִיר, וְזֶהוּ אֵהָל  
מוֹעֵד.

וְעַל זֶה יְהוֹשִׁעַ לֹא מֵת, אֲלָא בְּעֵטְיוֹ שָׁל הַנְּחֹשׁ  
תְּיָה שְׁקָרָב וּפְנִים אֶת הַמְּשָׁכָן כְּבָרָא שׁוֹנָה.  
וְזֶהוּ סוּד הַפְּתוּב יְהוֹשִׁעַ בֶּן נוּן נֶעַר. שְׂאֵף עַל גַּב  
שְׂהוּא נֶעַר לְמִטָּה לְקַבֵּל אוֹר, לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ  
הָאֵהָל. כְּמוֹ שְׂוִיָּה נִפְנָם, כֶּךָ גַם זֶה נִפְנָם, אֵף עַל  
גַּב שְׂפִינ קְדוּשׁ תְּיָה לוֹ, כִּיּוֹן שְׂנַפְנָמָה תְּלַבְּנָה,  
כֶּךָ וְדָא לֹא נִצּוּל לְבַדוֹ מִמְּנוּ מֵאוֹתוֹ גְּיוֹן מִמְּשׁ,  
וְתָרִי נִתְבָּאָר.

אֲשֵׁרִי הַצְּדִיקִים שְׂיִוְדָעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה  
וְנִדְבָקִים בַּתּוֹרָה, וּמְקִימִים הַפְּסוּק  
שְׂפְתוֹב, (יהושע א) וְתָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' .  
וּבְשִׁבְלָה יִזְכוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם תְּבֵא, שְׂפְתוֹב (דברים ל)  
כִּי הוּא תְּיִיךְ וְאֶרְךְ יְמֵיךְ וְגו' .  
(דף קצד ע"ב)